Milliyet
ÇOCUK
18 Temmuz 1977 ● Sayı 26 ● 5 lira

BU SAYIDA

ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI

HEİDİ BÜYÜYOR

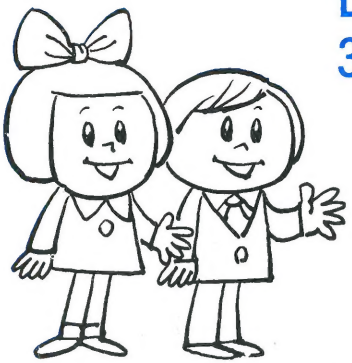

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) 200 lira
6 aylık (26 sayı) 100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.
2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

EKSİK SAYILARINIZ

"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ" kolleksiyonu, her zaman başvurabileceğiniz bir kültür, bilgi ve sanat hazinesidir. Eksik sayılarınızı tamamlayabilirsiniz. Bunun için, yukarıdaki adrese istediğiniz sayıların numaralarını bildirmek ve her sayı için 5 liralık posta pulu göndermek yeterlidir.

soruşturma

Daha önce bir çok kere belirttiğimiz gibi, dergimize siz-ler yol gösteriyorsunuz, sevgili okurlar. Amacımız, seve-ceğiniz, yararlanacağınız, elinizden bırakamayacağınız bir dergi çıkarmak... Düşüncelerinizi öğrenmek, isteklerinizi yerine getirmek amacıyla bir soruşturma düzenledik. Aşağıdaki soruları cevaplandırmanızı diliyoruz. Bazı soruların altlarında parantezler göreceksiniz. Bu soruları cevaplandırırken, uygun bulduğunuz cevabın yanındaki parantezin içine (X) işareti koyacak, öteki noktalı yerleri doldurarak aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
"Soruşturma"
MİLLİYET YAYINLARI
Basın Sarayı
Cağaloğlu — İSTANBUL

Cevapların, adresimize zarf içinde gönderilmesi gerekmektedir. Emeğinize karşılık, soruşturma cevaplarını bir hafta içinde gönderen okurlarımız arasında kura çekecek, 10 KİŞİYE BİRER FOTOĞRAF MAKİNESİ, 100 KİŞİYE DE CİLTLİ BİRER KİTAP armağan edeceğiz.

1. Adınız: ..... Soyadınız: .....

2. Adresiniz: .....
.....

3. Kaç yaşındasınız? .....

4. Cinsiyetiniz:
( ) Kız
( ) Erkek

5. Öğrenim durumunuz:
( ) İlkokul
( ) Ortaokul
( ) Lise
Okula devam ediyorsanız kaçıncı sınıftasınız? .....

bulacaksınız. 21. sayı-
da da izlediğiniz bu ün-
ydunuz? "Heidi"Alple-
ldu? Johann Spyri'nin
"Heidi Büyüyor"u da,
anıyoruz.

yararlı sporlardan biri,
en başta geleni. Deniz
oturan kardeşlerimiz,
ktan yararlanmaya ça-
rlar.

yonda bir dizi daha
'Balarısı"... 54. ve 55.
nızı bu çizgi-film kah-
ayırdık. Sevimli Tom-
serüvenini okuyacak-

up Arkadaşı" köşemi-
erini, "Okurdan Oku-
sına da çalışmalarını
arkadaşlarımızdan bir

musunuz? İnanıyorsanız, Umur ağabeyin yazısını okuyun. Sanırız, düşüncenizi değiştireceksiniz.

Yine aynı sayfada bir de kolay oyun öğretiyoruz. Yaz günlerinde kırda, bahçede arkadaşlarınızla oynayabileceğiniz bir oyun...

Yüzme derslerini de sürdürüyoruz. Denizden korkmuyorsunuz, değil mi? Yüzme, vücudu-

dileğiniz var: Biraz sabırlı olsunlar... Öyle çok adres ve çalışma geliyor ki... Hepsini, geliş tarihine göre sıraya koyuyoruz; sırası gelince de yayımlıyoruz.

"Bisiklet Armağanı" çekilişimiz bu hafta yapılıyor. Sonucu önümüzdeki sayı açıklayacağız.

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın, sevgili okurlar...

Yıllık : 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
HEİDİ
BÜYÜYOR

Arka kapak
PERU

6. Ailenizden aldığınız haftalık ne kadardır?
( ) 5 – 15 TL.
( ) 15 – 50 TL.
( ) 50 – 100 TL.
( ) 100 TL'den yukarı

7. Oturduğunuz yer:
( ) İstanbul – Ankara – İzmir
( ) Öteki il merkezleri
( ) Kasaba
( ) Köy

8. Ailenizle birlikte mi oturuyorsunuz?
( ) Evet
( ) Hayır

9. Ailenizde kimler çalışıyor?
( ) Baba
( ) Baba ve anne

10. Aileniz hangi gazeteyi okur? .....

11. Milliyet Çocuk Dergisi'ni nasıl izliyorsunuz?
( ) Her hafta
( ) Arasıra

12. Başka çocuk dergisi alıyor musunuz? Önem sırasına göre yazınız:
a) .....
b) .....
c) .....
d) .....

AE

NA

BİL

niz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

EKSİK SAYILARINIZ

"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ" kolleksiyonu, her zaman başvurabileceğiniz bir kültür, bilgi ve sanat hazinesidir. Eksik sayılarınızı tamamlayabilirsiniz. Bunun için, yukarıdaki adrese istediğiniz sayıların numaralarını bildirmek ve her sayı için 5 liralık posta pulu göndermek yeterlidir.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır
1977 / Sayı 26

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır

18 Temmuz 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu — İstanbul

Abone koşulları
Yıllık : 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık : 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
HEİDİ
BÜYÜYOR

Arka kapak
PERU

BİZDEN SİZE

Bu sayımızın ortasında "Heidi Büyüyor"u bulacaksınız. 21. sayımızda "Heidi"yi yayımlamıştık. Televizyonda da izlediğiniz bu ünlü romanın bir devamı olduğunu biliyor muydunuz? "Heidi"Alplere, dedesinin yanına döndükten sonra ne oldu? Johann Spyri'nin klâsiğini çizgi-roman biçiminde sunuyoruz. "Heidi Büyüyor"u da, "Heidi" gibi ilgiyle, severek okuyacağınıza inanıyoruz.

Bu sayımızın öyküsü Mümtaz Zeki Taşkın'dan. Değerli yazarımızın "Kan Portakalları" öyküsünü 16. sayımızda yayımlamıştık. Taşkın, 1915'de Bayramiç'de doğdu. İlk ve ortaokulu Çanakkale'de okudu. İlk şiir kitabını 1934'de yayımladı. Daha sonra başka şiir kitapları da çıkardı. Şimdi çocuk edebiyatıyla ilgileniyor. "Milliyet Yayınları" arasında "Balık Çocuk", "Beş Çocuk Kayıp", "Çitlembik Kız", "Ördek Ömer" adlı kitapları çıktı. Yeni öyküsünü seveceğinizi umuyoruz.

"Dünden Bugüne Meslekler" sayfamızda "Dokuma Ustaları" var. Bu diziyi ilgiyle okuduğunuzu mektuplarınızdan anlıyoruz. Dergimizde ne gibi yazı dizilerine yer verelim? Önerilerinizi yazar mısınız?

Yeni biçimiyle "Test" sayfamız da ilgi uyandırdı. Bu sayfayı dikkatle izlemenizi diliyoruz. Güzel dilimizi yanlışsız kullanmanız en büyük dileklerimizden biri...

Umur Bugay, 53. sayfadaki "Söyleşi" köşesinde "Öcü" konusuna değiniyor. Öcü diye bir yaratığın varlığına inanıyor musunuz? İnanıyorsanız, Umur ağabeyin yazısını okuyun. Sanırız, düşüncenizi değiştireceksiniz.

Yine aynı sayfada bir de kolay oyun öğretiyoruz. Yaz günlerinde kırda, bahçede arkadaşlarınızla oynayabileceğiniz bir oyun...

Yüzme derslerini de sürdürüyoruz. Denizden korkmuyorsunuz, değil mi? Yüzme, vücudumuza en yararlı sporlardan biri, belki de en başta geleni. Deniz kıyısında oturan kardeşlerimiz, bu olanaktan yararlanmaya çalışmalıdırlar.

Televizyonda bir dizi daha başladı: "Balarısı"... 54. ve 55. sayfalarımızı bu çizgi-film kahramanına ayırdık. Sevimli Tombik'in bir serüvenini okuyacaksınız.

"Mektup Arkadaşı" köşemize adreslerini, "Okurdan Okura" sayfasına da çalışmalarını gönderen arkadaşlarımızdan bir dileğimiz var: Biraz sabırlı olsunlar... Öyle çok adres ve çalışma geliyor ki... Hepsini, geliş tarihine göre sıraya koyuyoruz; sırası gelince de yayımlıyoruz.

"Bisiklet Armağanı" çekilişimiz bu hafta yapılıyor. Sonucu önümüzdeki sayı açıklayacağız.

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın, sevgili okurlar...

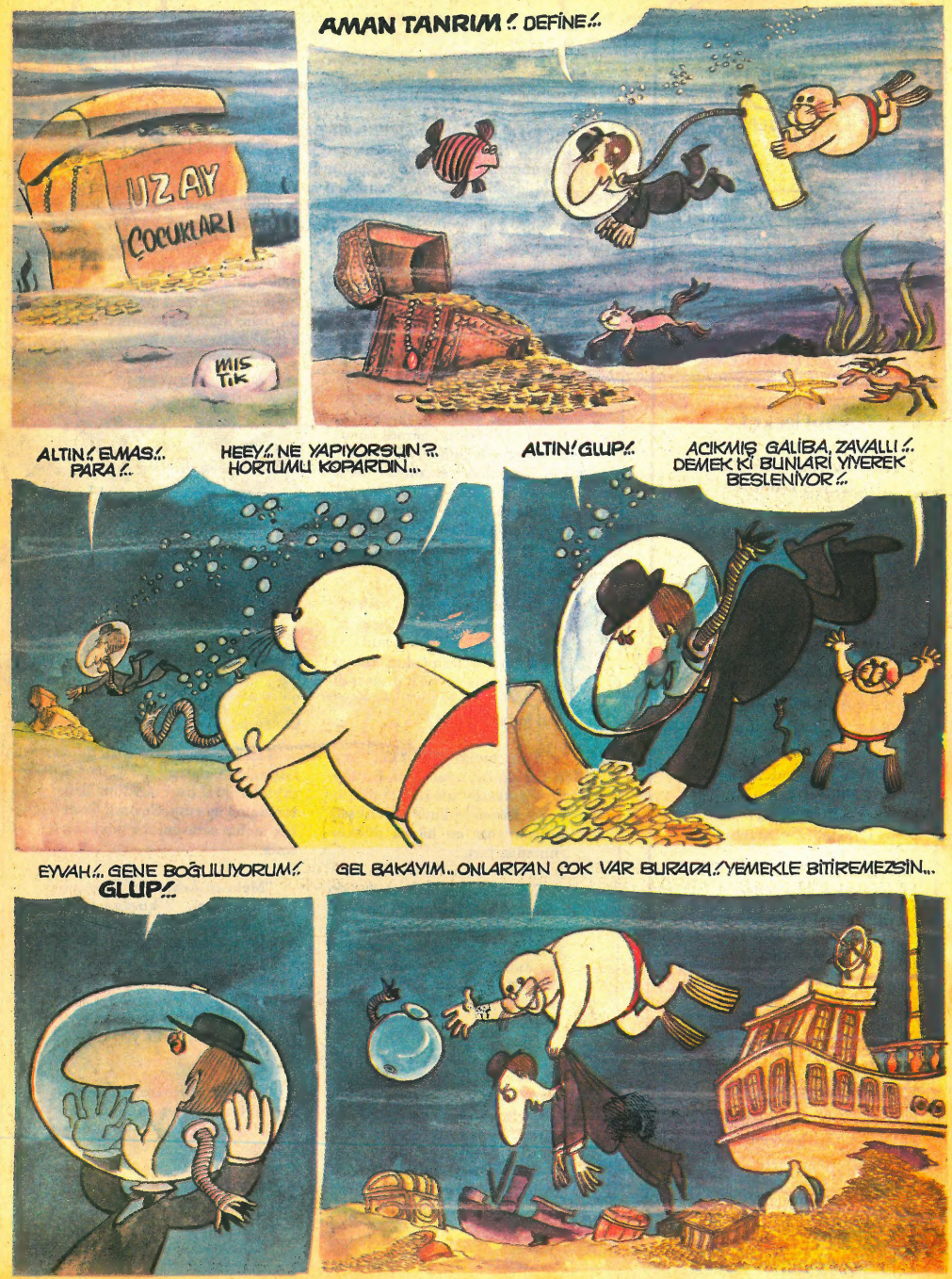
UZAY ÇOCUKLARI
MIS TIK
AMAN TANRIM!.. DEFİNE!..
ALTIN!.. ELMAS!.. PARA!..
HEEY!.. NE YAPIYORSUN?.. HORTUMU KOPARDIN...
ALTIN! GLUP!..
ACIKMIŞ GALİBA, ZAVALLI!.. DEMEK Kİ BUNLARI YİYEREK BESLENİYOR!..
EYVAH!.. GENE BOĞULUYORUM!.. GLUP!..
GEL BAKAYIM.. ONLARDAN ÇOK VAR BURADA!.. YEMEKLE BİTİREMEZSİN...

ÇABUK, SUNU KAVANOZA KOYUN.. ÖLECEK SONRA!..

ŞU PARLAK MADENLERDEN DE BOL BOL ATIN ÖNÜNE, UYANINCA YESİN!...

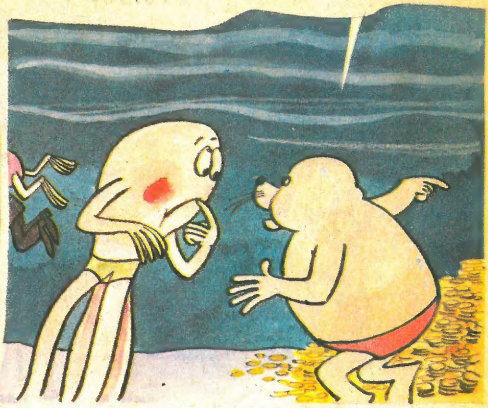

AMMA GARİP YARATIK!.. BU MADENLERDE YENİR Mİ YANİ?..

OH, NEREDEYİM? HATIRLADIM!.. ALTINLAR!.. DEFİNEYİ GÖRÜNCE HAVA BORUSUNU KOPARDIM...

ALTINLAR!.. EVET, ALTINLAR!.. BU GEZEGEN ONLARLA DOLU!.. BİR TANESİNİ YİTİRDİM., BİR ÇOĞUNU BULDUM!.. YAŞASIN!..

NE GARİP YARATIK!.. İNSANA BENZİYOR...

EVET, BİR İNSAN AMA SUDAKİ OKSİJENİ SOLUYAMIYOR!.. HAVA İLE SOLUYOR!..

ŞU PARLAK TAŞLARI, MADENLERİ YİYEREK BESLENİYOR, SANIRIM...

EVET, ÖYLE... BAKSANA NASIL İSTAHLA PARLIYOR GÖZLERİ...

HAYVAN BU GALİBA!

NE BAKIYORSUNUZ, SERSEMLER? İÇİNDE YÜZDÜĞÜNÜZ ZENGİNLİĞİN BİLİNCİNDE DEĞİLSİNİZ...

HIH!.. HAYVAN BUNLAR!..

HIH!.. HAYVAN BU YARATIK!..

NASIL OLSA BURADAN ÇIKACAĞIM... O ZAMAN BÜTÜN BU ZENGİNLİKLER BENİM OLACAK... HEPİNİZİ DE SATACAĞIM...

SALDIRGAN BİR YARATIĞA BENZİYOR... İYİ Kİ BURAYA KAPATMIŞLAR...

O SIRADA, GEZGİN MANTAR ŞEHRE YAKLAŞIYORDU...

NE HABER MANTAR?

TAMAM, BAY BİLGİN... BİZİMKİLER BURADA!..

ÇOK İLGİNÇ!.. DENİZ ALTINDA BİR ÜLKE!..

AAA!.. BABA, BAK!.. BALONLU BİR ÇOCUK!..

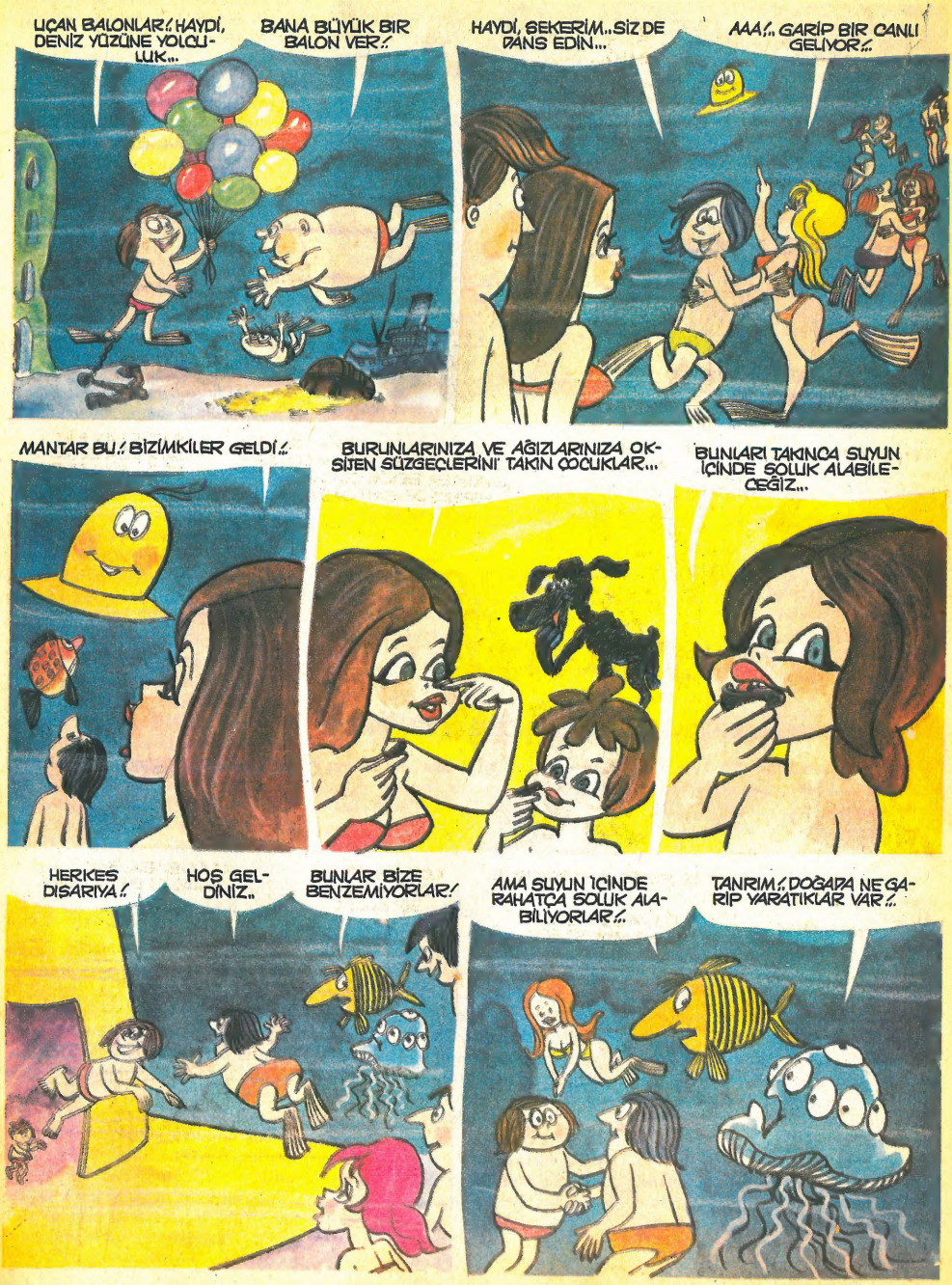

Devam edecek

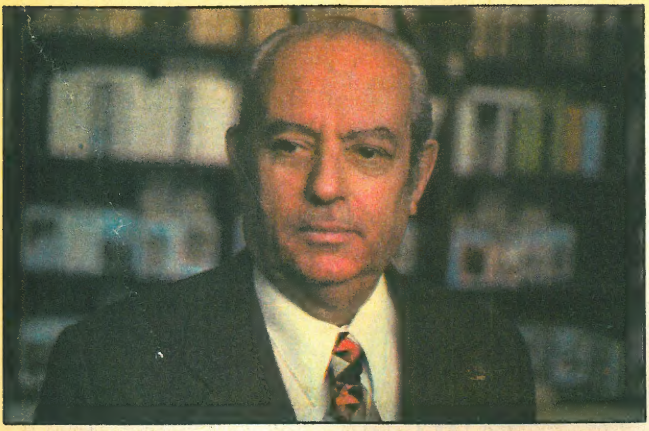

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN

tüm yemiş ağaçları yahya'ların

Tam köşebaşında Ali Usta'nın helvacı dükkânı vardı. Helvanın çeşitleri yapılırdı burada. Dükkânın camekânında — vitrin değil, o zaman vitrin mitrin yoktu — sakızlı, susamlı helva blokları dururdu. Şimdiki gibi, çikolatalı, fıstıklı, vanilyalı helvalar yapılmazdı. "Susam helvası" derlerdi helvaya. Loş, ıslak toprak zeminli dükkânın en dibinde helva yapmak için dev kazanlar dururdu. Kaç kez korktum onları görünce... Uff... Ne kadar büyük kazanlardı bunlar! İnsan içine düşse çıkamazdı bir daha...

Babam, dairesinden çıkınca doğruca eve gelmezdi. Maliye dairesinden sonraki ilk durağı helvacı Ali Usta'nın dükkânıydı. Her akşam orada şarap içerlerdi.

Annem kaç kez:

"Git oğlum, bak babana, orada mı?" diye beni yollamıştı oraya. Her gittiğimde onları şarap şişelerinin başında görürdüm. Mezeleri taze helvaydı. Zaten babam helva, şarap derken bir süre sonra şeker hastası oldu. O yüzden de ölüp gitti, ama tabii yıllarca sonra...

Mahallemize "Ermeni mahallesi" derlerdi. Oturduğumuz sokak, vaktiyle onların oturduğu, taştan evlerle uzanıp giderdi.

"Büyük Cami" mahallesindeki büyük ahşap evden buraya taşınınca saray gibi gelmişti bize... O eski, bol sıçanlı evimizdeki bazı anılarım hâlâ tazeliğini korur... Kenti İngilizler işgal etmiş, Malmüdürü olduğu için de kentin ileri gelenlerinden sayılan babamı da "Kırmızı mağaza"ya hapsetmişlerdi. Bu mağaza kentin Hıristiyan tüccarlarının palamut çuvalları için bir depoydu.

Bir akşamüstü evimize gelen İngilizler silâh araması yapmışlardı ama bulamamışlardı. Oysa, tavanarasına çıkan merdiven başındaki bez örtüyü kaldırsalar, hemen oracıktaki sandıkta iki, toplu tabancayı bulabileceklerdi.

Halam:

"Ben ayatel kürsi'yi okudum üfledim, kâfirlerin gözleri görmez oldu," diye söylenirken, annem, şayet tabancaları bulsalardı halimizin nice olacağını düşünüyordu.

Bir gün de, büyük sokak kapısı önünde dururken, elindeki kırbacı parlak çizmelerine vurarak geçen iki İngiliz subayının fiyakaları zıddıma gitmiş olacak ki — babamı hapsetmiş olmaları da etkilemiş olacak — ok gibi fırladım, gidip subayın elinden kamçısını kaptığım gibi eve kaçtım. Arkamdan koştular ikisi de evin içine kadar. Merdivenlerde yakaladılar beni... Elimden hışımla kırbacı çekti biri, biri de bacaklarıma şak şak diye indirdi kırbacı...

İşte bu anılarla dolu evden "Ermeni evi"ne taşınınca, âdeta rahatlamıştık hepimiz... Her şeyden önce taş yapıydı. Yazın insanı serinleten büyük taşlığı vardı. Annem oraya, gaz sandıklarından sedirler yapmış, üstünü de güzel örtülerle örtmüştü.

Yeni evimizin arkaya açılan kapısından küçük bir bahçeye çıkılırdı. Alçak duvarlarından, yandaki baldıranotları, ısırgan, hatmilerle yabanıl bir tropikal ormanı andıran boş bir ev arsasına atlardım. Sokağa bakan ön duvarları hâlâ sağlamdı. Burada bir ev varmış bir zamanlar, ama yanmış mı, yıkılmış mı kestiremiyordum.

Bu sahipsiz bahçe ilk günden başlayarak çok sarmıştı beni. Şimdi türünü hatırlayamadığım bir büyük ağaç vardı orta yerinde... Ağaç önemli değil de, kocaman yediveren bir asmanın onu kökünden, ta en üst dallarına kadar sarması çok garibime gitmişti. O ağaca çıkar, yemiş değil de, koruk yerdik. "Yerdik" diyorum, çünkü onu o ağacın üstünde tanıdım. Ben henüz okula gitmediğime göre, 6 yaşlarında olacağım... O ise, benden 3-4 yaş kadar büyüktü. Boyu beni bir hayli aşıyordu. İnce, uzun, dal gibi bir çocuktu.

Yahya'lar, bizim evin karşı sırasındaki küçük, kulübemsi evde otururlardı. Hallerinin, vakitlerinin pek iyi olmadığı izlenimi yerleşmişti bende...

O gün, gövdesine yediveren asmasının sarıldığı ağaç üstünde o da, ben de ekşi korukları atıştırıyorduk. Kütür kütürdü hepsi... Üstleri bir parmak toz du ama, bana öyle tatlı geliyordu ki... İkimiz de hiç konuşmadan koruk yiyorduk. Böyle ne kadar geçti bilmem, birden o:

— Ne güzel değil mi koruklar? dedi... Yeni mi taşındınız buraya? Kırk yıllık arkadaşımmış gibi yanıtladım onu:

— Evet, yeni taşındık... Siz eski

misiniz?

– Üç yıl oldu... Çok güzel olur bu asmanın korukları... Ben salkım salkım toplarım da annem bana koruksuyu yapar.

Hiç duymamıştım bu "koruksuyu" denen şeyi... Benim sustuğumu görünce açıkladı:

– Annem korukları havanda döver, suyunu çıkarır, buz gibi kuyu suyunu da koyar, sonra da şeker katar içine... Immm!!. Çok güzel olur...

Ağzım sulanmıştı:

– Çok mu tatlı olur?

– Hem tatlı, hem eşki...

Ben bu koruksuyunun hayal ettiğim lezzetiyle bir ara kendimden geçer gibi olmuştum.

Yahya:

– Hem burası kimin, biliyor musun? dedi.

– Bilmiyorum, dedim.

– Bizim burası, dedi... Ama babam kimseye söyleme, diyor.

– Niçin ev yaptırmıyorsunuz buraya?

– Babam para topluyor... Parası tamamlanınca başlayacak.

– Yaa!..

Böyle güzel asmalı evi olacağı için Yahya'yı kıskanıverdim birden...

Sonraları hep buluştuk onunla... En iyi arkadaşım oydu. Yaşça benden büyük oluşu, boyunun benimkinden uzunluğu, ona bir sevgi ve saygı beslememe yetmişti. Artık her gün buluşuyor, kâh kapının önünde, kâh yakınımızda akan Sarıçay'ın kıyısında akla gelmedik oyunlarla eğlenip duruyorduk. Uçurtma yaptık, kınnap yumakları elimizde, bize pek de uzak olmayan kırda taklalar attırdık, hele benim "armudiye" uçurtmamın bir gün öbür mahallenin kıskanç çocukları tarafından havada kesilmesine hâlâ üzülür, yanarım.

İlk günler mahalleden pek uzaklaşmazken, bir gün Yahya bana:

– Gel seni bizim eriklere götüreyim, dedi.

Şaşmıştım, demek erikleri de vardı Yahya'ların!

– Uzakta mı? diye sordum.

– Yok, dedi, ama tabii biraz uzak.

Ossun!.. Tam bahardaydık... Kütür kütür can eriklerinin mayhoş lezzeti bir anda bütün damaklarımı sarmıştı.

– Olur, dedim... Gidelim Yahya'cığım...

Yahya olduktan sonra, dünyanın öbür yanına gidebilirdim.

Kentten çıktık âdeta... Epeyi yorulmuştum. Ama tam karşıda yemyeşil erik ağaçları görünmüştü.

– Bunlar sizin mi Yahya? diye sordum... Başıyla onayladı. Ağaçların altına gelinceye kadar sustu... Sonra ellerini karşılara uzatarak:

– Bütün bu ağaçlar bizim Zeki, dedi.

– Yaa! diye ağzımı açıp kalmışım.

O gün erik, çağla yemekten midem taş gibi şiş eve döndüm. Akşam da babam gelmeden kurulan sofraya oturdum, ama bir türlü yiyemedim.

Günlerce sürdü bizim yemiş avcılığı...

Bir gün:

– Şeftali sever misin? dedi Yahya bana. Bayılırdım şeftaliye.

– Hem de nasıl! dedim... Dünyanın tüm yemişleri bi tarafa, şeftali bi tarafa...

– Bizim şeftaliler de olmuştur, seni yedirmeye götüreyim...

Aman ne güze!!.. Demek her yemişin ağaçları var Yahya'ların?.. Durur muyum?.. Ama o gün de şeftaliden gak dedim...

Arada sırada yine bizim evin yanındaki ağaca çıkıp yediveren asmasından koruk, daha doğrusu, kara kara, tatlı üzümler yedik... Biraz üstleri tozluydu ama ossun, bizim mahallenin üzümleriydi, hastalık yapmaz, hasta etmezdi...

Yahya her gün beni: "Bizim elmalara, bizim kayısılara..." götürüyor, tıka basa elma, kayısı yiyorduk.

Nihayet bir gün Yahya yeni bir öneriyle geldi:

– Karadut sever misin?

Bayılırdım... İnsanın elleri, dudakları kapkara olurdu ama, tadına da doyum olmazdı hanî...

– Hem de bayılırım, deyince:

– Öyleyse bizim dutluklara gidelim, dedi.

Yine kentin dışına çıktık... Parmak gibi karadutlar ağaçlardan sarkıyordu... Öyle bir saldırdık ki, yedik, yedik, doyamadık.

Fakat...

En tatlı yerinde olanlar oldu!

– Ulan hırsız veletler! diye kükreyen bir adam bizi, elindeki sopasıyla hemen yere inmeye çağırıyordu. Korkudan yüreğim hamam tokmağı gibi vuruyordu. Yere indik, indik ama bir de bana sorun... Yahya'da beniz kül gibi... Ağzını bıçak açmıyor... Söylese ya: "Bu ağaçlar bizim," diye... Bir dayak yemediğimiz kaldı. Yoksa o Arnavut şiveli adam bizim pastırmamızı çıkaracaktı az daha...

Neden sonra anladım ki, Yahya'ların dikili bir ağaçları yokmuş. Ama onun gönlü ganiydi. Bana bol bol yemiş yedirmiş, kendi de yemişti.

Yahya'cık hep kendilerinin böyle yemiş ağaçları olmasını düşlemişti herhalde...

Öldünse Allah rahmet eylesin, sağsan kulakların çınlasın, e mi Yahya?..

Resim: Mehmet Sönmez

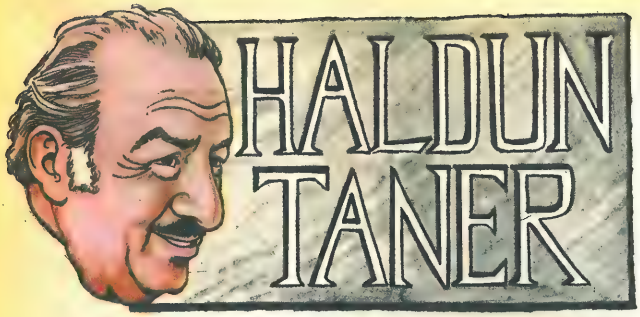

PRİAMOS'UN YAKARISI

Akhalılar Patroklos'un cesedini yaktılar. Sonra alevleri şarapla söndürdüler. Külleri altın bir kaba koydular.

Bütün bunlar olurken Akhilleus, sevgili dostunu düşünüyor ve acısı daha da artıyordu. Ölümlülerin en büyük avutucusu uyku, onun dolayına bile uğramamıştı. Günlerdir gözünü kırpmamıştı. Bir ara deniz kıyısına indi, gün ağarıncaya kadar denizle konuştu.

Troya sarayında Priamos'un acısı da ondan aşağı kalmıyordu. O da ölen oğlu Hektor için ağlıyordu. Yalnız o mu, bütün Troyalı kadınlar, erkekler, çocuklar, yiğit savaşçının yasını tutuyorlardı.

Zeus ikisinin de haline acıdı. Akhilleus'un anası deniz tanrıçası Thetis'i çağırdı. " Git, oğluna söyle," dedi, "Troyalılara karşı bu kadar acımasız davrandığı ve yiğit Hektor'un cesedini onlara vermediği için tanrılar onu kınıyorlar. Şimdi ben hızlı ulak İris'i Priamos'a yollayacağım. Zengin armağanlarla gidip Akhilleus'un gönlünü yumuşatsın."

Priamos, Zeus'un kararını duyunca ilkin duraladı; ama sonra, "Arabam hazırlansın," dedi. Karısı Hekabe onun böyle tek başına oğlunun katili Akhilleus'un yanına gitmesine karşıydı. Priamos'un acısı o kadar büyüktü ki, artık hiç bir şey onu irkiltmiyordu. "Göklerin egemeni olan yüce Zeus," dedi, "emret, Akhilleus beni iyi karşılasın. Bunun belirtisi olarak bana bir kuş gönder." Zeus bunun üzerine bir kartal gönderdi. Priamos da sevindi. Zeus ayrıca tanrıların postacısı Hermes'i de gönderdi ki, Priamos'u gizlice Akhilleus'un çadırına götürsün. Hermes, Akhalıların alanına gitti geldi, "Oğlunun cesedi olduğu gibi duruyor," dedi. "Kurtlar, köpekler, kuşlar onu didiklememiş." Priamos bu habere sevindi. Konuşa konuşa Akhilleus'un çadırı üstüne geldiler. Hermes, nöbetçileri derin uykuya daldırdı. Priamos, kimseye görünmeksizin Akhilleus'un çadırına girdi. Girer girmez diz çöktü, Akhalı kahramanın ellerini tutup öptü ve Akhilleus'a babası Peleus'dan söz etmeye başladı. "O da şimdi benim yaşımda olmalı, o da yaşlılığın uğursuz eşiğinde, ama hiç değilse bir avuntusu var, senin yaşadığını biliyor, oğlum savaştan dönecek diye bekliyor," dedi.

Akhilleus, bu sözler üzerine ihtiyarın elini usulca tutup onu kenara çekti. İkisi de kendi acılarına dalmışlardı. Priamos oğluna ağlıyordu. Akhilleus ise babası Peleus'u düşünüyor ve dostu Patroklos'un yazgısına kahırlanıyordu. Ama sonunda ikisi de kendilerine egemen oldular. İkisi de biliyorlurdı ki, Zeus'un aleminde iki testi vardır. Birinde sevinç, öbüründe acı bulunur. İnsanlar bunları aynı anda içerler. Tanrıların armağanları hiç bir vakit tek olarak tadılmaz. Sevinen acı da çekecektir. Acı çeken bir yerde sevinecektir.

Akhilleus, Hektor'un cesedini babasına vermeye razı oldu. Akhalı kadınlar ve kızlar cesedi yıkadılar, bir giysi ve örtüler getirdiler. Böylece onu yurduna taşımak hazırlıklarına girişildi. Priamos, getirdiği değerli armağanları, Akhilleus'a verdi. Sonra birlikte yemeğe oturdular. Akhilleus, oğlunun katilinin elini öpen bu babaya şaşmıştı. Ona dostça beğeni ile bakıyordu.

Gece sona ererken Hermes yine çadıra geldi, Priamos'u elinden tutup aldı. Gün ağarırken Priamos'un arabası Troya'ya yaklaşıyordu. Yaşlı kral göz yaşları içindeydi. Arabada oğlunun ölüsü yatıyordu. Bütün Troya, yiğit savaşçıyı karşılamak için ayağa kalkmıştı. Sokaklar insan almıyordu. Helena bile ağlıyordu. Troyalılar içinde kendini en çok koruyan o olmuştu. Troyalılar dokuz gün dokuz gece yas tuttular. Ağlaştılar, yakındılar. Onuncu gün ceset yakıldı. Külleri mezara konuldu.

PEMBE PANTER

ÖZÜR DİLERİM BİR SES DUYDUM YARDIMA İHTİYACINIZ VAR MI?
İNGA-İNGA!... HEYKELİM KIRILDI... ŞİMDİ BEN NE YAPACAĞIM?
NEDEN KIRILAN PARÇALARI YAPIŞTIRMIYORSUN?
EVET DOĞRU YAPIŞTIRABİLİRİM!
İŞTE OLDU! ŞİMDİYE KADAR HİÇ BİR HEYKELİ BİTİREMEDİM!...
HEPSİNİ KIRDIN DEMEK.
ŞUNU GİYSENE SENİ HEYKEL YAPAYIM!..
NEDEN OLMASIN? YAKIŞIKLI BİRİ OLURUM!
HIMM! GENERALİN KUYRUĞU YOKTU! ŞİMDİ NE YAPACAĞIM?
KOLAYI VAR.. KUYRUĞU KILIÇ YAPARIZ!
HARİKA! KİMSE ANLAMAYACAK!!...
ŞİMDİ ÜSTÜNE ÇİMENTO BOŞALTALIM!
İMDAT!
2

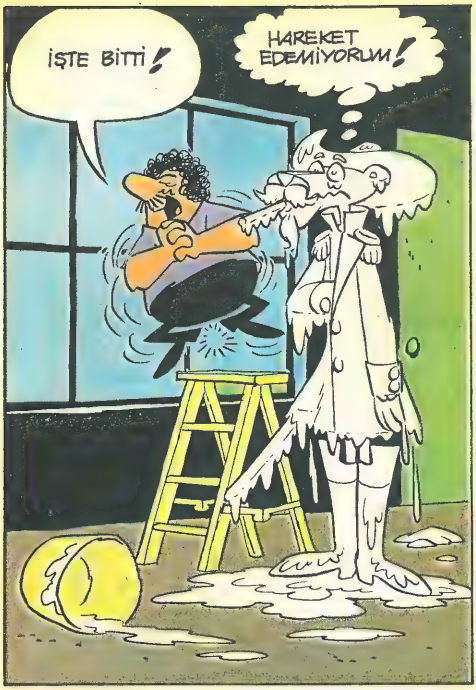
İŞTE BİTTİ!
HAREKET EDEMİYORUM!

YENİ ESERİMİ HALK ÇOK BEĞENECEK... BELKİ BİR HEYKEL DE BANA VERİRLER!

SADECE MODELLİK EDECEKSİN DEMİŞTİ.. BURADAN NE ZAMAN ÇIKACAĞIM ACABA?...

HEYKELİMİ ALANA GÖTÜREYİM.
ŞU İNSANLARDA AKILLARINI KAÇIRMIŞLAR AKŞAM AKŞAM NEREYE GİDİYORUZ?

İŞTE OLDU... ÜSTÜNÜ ÖRTEYİM DE ÜŞÜME!... SABAH TÖRENDE AÇARIZ!...
HIIIRRR!

ŞİMDİ BEN NASIL UYUYACAĞIM? GÖZLERİMİ KAPATMAYI UNUTTU!
3

ERTESİ SABAH...
EVET BAYANLAR BAYLAR!... UNUTULMAZ KAHRAMAN POSBIYIK'IN HEYKELİNİ AÇIYORUM!...
YAY!
H'RAY!
CLAP! CLAP!
CLAP! CLAP!
ÇOK GÜZEL OLMUŞ! İŞTE PARANIZ...
TEŞEKKÜR EDERİM!
KÜÇÜK DOSTLARIM YİNE GELDİ! AMA BU SEFER YEMEK VEREMİYECEĞİM!
SÖYLEMİŞTİM! KURTULACAĞIM.
İŞTE OLDU!
ÇATIR!
GENERAL YAŞIYOR!
HERKES NİYE KAÇIYOR?
SENDEN KORKTULAR!
YAHH-H-H-H!!
KOPAN İKİ PARÇAYI YAPIŞTIRIRSAK KİMSE ANLAMAZ!
4

İŞTE BİTTİ.. KİMSE ANLAMAYACAK. ÇOK GÜZEL OLDU!
UMARIM KOPTUĞUNU KİMSE ANLAMAZ. YOKSA PARAMI GERİ ALIRLAR!

HER ŞEY HAZIR SAYIN BELEDİYE BAŞKANI. ONU TEKRAR ALANA KOYABİLİRİZ!

TANIŞTIRAYIM, BU PEMBE PANTER. GENERAL POSBIYIK'IN HAYATTA KALAN TEK AKRABASI!
ANLIYORUM. GENERALE NE DE ÇOK BENZİYOR!

HAH-HAA! UFAK BİR KAZA DOSTLARIM.! GENERAL YİNE ESKİ YERİNDE!...

KÜÇÜK DOSTLARIM YİNE GELDİLER! HEYKELİN ÜZERİNE KONABİLİRSİNİZ!...

SONUNDA PARASIZLIKTAN KURTULDUM!
KUŞLAR DA KURTULDU. KENDİLERİNE YENİ BİR YUVA BULDULAR. GENERAL BUNU GÖRSEYDİ ÇOK SEVİNİRDİ!..
SON

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Hamdi, dedim, bu hafta seninle bilmece-bulmaca oynayacağız. Ne dersin?

– Oynayalım. Nasıl oynayacağız?

– Çok kolay. Ben sana, sen bana bilmeceler soracağız. Bilen bir puan kazanacak. Tamam mı?

– Tamam. Önce sen sor, ben biraz oyuna alışayım.

– Elimde bir bilmece-bulmaca kitabı var, tam sana göre. Usuna güveniyorum. Ve ilk sorumu soruyorum, dikkatli ol.

– Hazırım, dikkatliyim, sor, dedi.

– Başlıyorum:

Dağa varır seslenir
Eve varır yaslanır.

– Bitti mi?

– Bitti. Bu kadar...

Başladı düşünmeye. Bir yandan da sorduğum bilmeceyi içinden tekrarlıyor, ama bu dudaklarının ucunda belli oluyordu.

– Buldum, dedi.

– Söyle.

– Balta.

– Doğru, dedim. Doğru da, nasıl bildin?

– Ben bilirim. Başka sor hadi.

– Soruyorum, dinle...

Kitabı karıştırmaya başladım. Hamdi'ye sıkı bir bilmece sorayım da bilemesin! Bakalım ne yapacak?

– Dinle:

Taştandır demirdendir
Yediği hamurdandır
Dünya âlemi doyurur
Kendi doymaz nedendir?

– Biraz düşüneceğim, dedi.

– Düşün.

– Dünyayı doyurur, kendi doymaz mı dedin?

– Evet, öyle dedim.

– Buldum, Değirmen! dedi.

Şaşkınlığım gittikçe artıyordu. Yanıt doğruydu.

– Nereden çıkardın?

– Bu, un değirmeninden başka ne olabilir?

– Aferin, dedim. Ama bu kez soracağım bilmece çok zor olacak. Eğer bilebilirsen sana bir kitap alacağım.

– Nasıl bir kitap?

– Bu elimdekinden. Bilmece-bulmaca kitabı.

Gülerek yüzüme baktı.

– Hiç zahmet etme, dedi. O kitaptan bende var. Sonuna dek hepsini okudum.

– Vay kerata vaaay, dedim. Demek bilmecelerin yanıtını hemen verebilmenin gizi buymuş!

Kıs kıs güldü.

– Kızdın mı? dedi.

– Kızmadım. Hoşuma gitti. Beni bile oyuna getirdin.

– Zaten oyun oynamıyor muyduk?

– Haklısın, dedim.

– İstersen bir bilmece de ben sana sorayım, oyunu bitirelim...

– Sor bakalım, dedim. Ama zor olmasın. Bilemezsem sana mahcup olurum.

– Hiç zor olmayacak. Üstelik çok kolay, dedi.

– Hadi, sor öyleyse.

– Soruyorum, dinle:

Dağdan gelir dak gibi
Kolları budak gibi
Arpa saman istemez
Gece gündüz kişnemez
Sen de bunu bilmezsen
Kimse sana saf demez.

Aldı mı beni bir düşünce. Hamdi'ye çaktırmadan elimdeki kitapta sorduğunu aramaya koyuldum. Benzer dizeler var ama, böyle bir bilmece yok! Bayağı terlemişim...

– Bilemedim, dedim. Neymiş?

– Valla ben de bilmiyorum, dedi. Başladı gülmeye. Ben de güldüm.

– Öyleyse böyle bir bilmece yok!

– Yok, dedi. Bir sakıncası var mı? Oyun işte.

– Doğru, dedim. Oyun işte...

Ve karar verdim bir daha Hamdi'yle böyle oyunlar oynamamaya. Neme gerek?..

her hafta bir konuk

TÜLAY

Memurdan da şarkıcı olur muymuş demeyin... İşte ben, çok ender, belki de hiç olmayan bir şeyi yaptım. Sekiz yıl, özel bir kurumda memur olarak çalıştıktan sonra şarkıcılığa başladım. Bendeki ilginç, garip değişiklikler, hayatımda her zaman önemli yer tutmuşlardır. Örneğin, herkes üzüldüğü bir olaydan sonra, kendisini avutacak kişiler arar çevresinde. Oysa ben, her zaman kendi kendini avutan bir kişi olmuşumdur. Hiç unutmam, zaten büyüklerim de sürekli olarak hatırlatırlar ya, ben küçükken çok şişmanmışım, deyim yerindeyse "tombik"mişim. Ellerim pamuk gibi yumuk yumukmuş. Aynı zamanda yaramaz bir çocuk olduğumdan, annem beni dövdüğünde hem ağlar, hem de yumuk yumuk ellerimle kendimi severek, "Tülay cici, Tülay yumuk yumuk," diyerek avunurmuşum.

1948 yılında Gaziantep'te doğdum. Babam Malatyalıydı; bu yüzden yaz aylarını genellikle Malatya'da geçirirdim. Dedemle birlikte çok mutlu günlerim olmuştur bu kentte. Hiç unutmam, dedem beni sık sık eşeğe bindirirdi. İşte bu eşek gezilerinde eşek durduğunda (eşek bu, durur durur, inat değil mi) hemen dedeme, "Niye yürümüyor, niye gitmiyor bu eşek?" diye sorardım. Dedem de, "Kızım, kulağına benzin koymak gerek, benzinsiz yürür mü hiç?" diye beni kandırırdı. Çocukluk bu ya, ben de, "Hadi, benzin koy da gidelim!" diye bas bas bağırırdım.

En düşkün olduğum şey, oyuncaklarımdı. O kadar çok oyuncağım vardı ki, bütün arkadaşlarım bize gelirdi; birlikte oynardık. Buna en çok karşı gelen kişi annemdi, çünkü arkadaşlarım evi terkettiklerinde bizim oda sanki savaştan çıkmış bir kenti andırırdı. Her taraf dağılmış, oyuncaklarımın çoğu kırılmış, bu arada annemin çok sevdiği çiçekleri de önemli ölçüde zedelenmiş olurdu. Ama elim çok açık olduğundan, bu ziyaretler hiç bitmedi, ta ki oyuncaklarımın hepsi kırılıncaya kadar.

Diyeceksiniz ki: "Eee, iyi güzel... Şimdi biz de senin gibi yapıp her gün arkadaşlarımızı çağıralım, evi darmadağın edip annemizi üzelim mi yani?" Tabii ki değil, küçük kardeşlerim... Annelerinizi üzmenizi hiç istemem.

Biraz da şarkıcılıktan söz edelim... Aslında nasıl şarkıcı olduğumu ben de bilmiyorum. Ama ilk müzik tutkum, oldukça küçük yaşlarda başladı. İlkokulu Ankara Atatürk İlkokulu'nda okuduktan sonra Ulus Kız Ortaokulu'nda okumaya başladım.İlkokulu bitirdiğim sıralarda da Ankara Radyosu Çocuk Saati'ne girdim. İşte müzik tutkusu bu yıllarda başladı. Bu tutku çoğalınca liseyi yürütemeyeceğimi anlayarak okulu bıraktım. 1972 yılında orkestra solisti olarak çalışmaya başladım. 1974'te ilk plağımı doldurdum: "Niye Çattın Kaşlarını" ile "İkimiz Bir Fidanız"... Şimdi 1977'deyiz ve ben şarkıcılığımı ilerletmek için uğraşıyorum.

Hazırlayan: SUAT ÖZTORUN

DÜNDEN BUGÜNE
MESLEKLER

DOKUMA USTALARI

EMEL CEYLAN TAMER / Resim: METİN DENİZ

Yüzyıllar önce göçebe avcı olan insanlar, avladıkları hayvanların etlerini yerken, postlarını da ısınmak için kullanmışlar. Hayvanları evcilleştirerek sürüler beslemeye başlayınca sütlerini içmişler, etlerini yemişler, yünlerinden de iplik yapıp dokumuşlar. Artık postlar değil, dikilerek biçimler verilmiş kumaşlar giymişler.

Yıllar geçmiş, göçebeliği bırakmışlar; belli bir yere yerleşip toprağı ekmeye başlamışlar. Doğadaki pamuk bitkisinin iplik olup dokunabileceğini anlamışlar. Tarlalarda yetiştirdikleri pamuklardan, üstünde yatmak için yataklar yapmışlar; kumaşlar dokumuşlar. İklimin daha yumuşak olduğu yerlerde pamuklu kumaşlardan giysiler dikmişler. Çok daha sonraki uygarlıklarda, ipek böceğinin kozasındaki ipeği dokumuşlar; birbirinden güzel ipekli kumaşlar çıkmış ortaya.

İnsanlar, üstlerine giymek, kendilerini ısıtmak için kumaşlar dokurken, oturdukları yerleri ısıtmak için de kilimler, halılar dokumuşlar.

Dokumanın, üstümüze giydiğimizden evimizi döşediğimize kadar o kadar çok çeşidi vardır ki, hepsini bu yazıya sığdırmak olanaksız. İsterseniz, bugün bütün dünyada ünlü olan Türk halı ve kilimlerinden söz edelim.

Dokuma işinin ustaları, çoğunlukla kadınlardır. Anadolu'nun hemen her köyünde kadınlar, kilim, halı ya da yaygı türünden birşeyler dokurlar.

Türkler Anadolu'ya geldiklerinde halı kilim dokumayı biliyorlardı. Anadolu'da Türklerden önce de halı kilim dokunuyordu. Yapılan araştırmalar, Anadolu'nun eski uygarlıklarından biri olan Frigya'da kilim dokunduğunu ortaya çıkarmıştır.

Frigyalıların dokuma bilgileriyle Türklerin dokuma bilgileri kaynaşmış; Anadolu insanı, günümüze değin birbirinden güzel halılar, kilimler üretmiş.

Ninelerimiz, halı kilim dokurken, işlerine duygularını katarak sanat yapıtları çıkarmışlar ortaya. Kilimlerdeki, halılardaki renkler, desenler, çeşitli duyguların simgesidir. Ressamın, fırçasındaki renklerle yaptığını, köylü nineler, renk renk yünleri bir araya getirerek yapmışlar. Şeftali yaprağı, zeytin yaprağı gibi bitkileri kaynatarak elde ettikleri suyla yünlerini türlü türlü renklere boyamışlar.

Torunlar, ninelerinden öğrendiklerine kendi duygularını katıp yeni biçimler yaratmışlar.

Anadolu'nun kilimleri ve halıları, halk sanatımızın en güzel örnekleridir.

"Doğu'nun lüksü" olarak nitelendirilen halılar, Avrupalılar için değerli bir süs eşyası olunca, doğudan batıya bir halı ticareti başlamış. Ticaret kervanları Anadolu üzerinden geçerek İran, Çin, Selçuk halılarını batıya taşımışlar. Anadolu'da çeşitli kentlerde kurulan halı atelyelerinde Avrupalı soylular için onların armalarını taşıyan halılar dokunmuş. Padişahlar halı atelyeleri kurmuşlar; saraylarını halılarla süslemişler.

Osmanlı İmparatorluğu zamanında halı ticaretinin merkezi İstanbul'muş. Halı tüccarları, Kapalıçarşı'daki dükkânlarında Selânik, Uşak, Kula, Mısır, İran halıları satarlarmış. Avrupalı tüccarlar, dünyanın en güzel halılarını Kapalıçarşı'dan satın alırlarmış. Kapalıçarşı'daki bu halı tüccarlarının bir de loncası varmış. Padişah önünde düzenlenen şenliklerde halıcı esnafı da arabalarının üstünü değerli halılarla süsleyip geçerlermiş.

Bugün bir çok kentte kumaş dokuyan kocaman tekstil fabrikaları var. Pamuğun, yünün, ipeğin yerini büyük ölçüde naylon, perlon almış.

Tekstil fabrikalarının yanısıra, halı kilim dokuyan fabrikalar da var; ama dünyada ünlü olan, bizim el dokuması halı ve kilimlerimizdir.

Bugün evlerimizde çoğumuz fabrikalarda dokunan halı ve kilimleri kullanıyoruz. El dokuması halı ve kilimleri de dışarı satıp ülkemize gelir sağlıyoruz. Çok eskiden dokunmuş halı ve kilimlerimiz de, müzelerde ve özel koleksiyonlarda kültürümüzün zenginliklerini sergiliyorlar.

DAĞARCIK Hangisi doğru?

CEVAPLAR 64. SAYFADADIR

1. Madenlerin ergime yolu ile birleşmesi; halita.
   (a) Birleşim (b) Eriyik
   (c) Alaşım (d) Kimya

2. Güreşecek olan pehlivanları yüksek sesle seyircilere tanıtan ve dualarını okuyarak onları meydana süren kişi.
   (a) Tellal (b) Ağa
   (c) İlancı (d) Cazgır

3. Düşmanın dalgınlığına getirerek ya da karşı koymasına meydan bırakmayarak yapılan hücum.
   (a) Çarpışma (b) Savaş
   (c) Baskın (d) Atılım

4. Pek küçük ve sivri tahta ya da kemik parçası.
   (a) Kıymık (b) Aşık
   (c) Çıta (d) İlmik

5. Eskiden kullanılan ve mermi olarak çakıl taşı atan bir çeşit top.
   (a) Çakaloz (b) Savar
   (c) Bazuka (d) Çakılatar

6. Artıkyıllarda şubat ayına eklenen yirmi dokuzuncu gün.
   (a) Fazlagün (b) Artıkgün
   (c) Uzungün (d) Çokgün

7. Elma, armut, ayva gibi yemişlerin yenmeyen iç kısmı.
   (a) Posa (b) İçkabuk
   (c) Komposto (d) Eşelek

8. Bir şeyi kendine mal etmek istemek, bir şeye ısınıp kendi malı gözüyle bakmak.
   (a) İstek (b) Benimsemek
   (c) Tutulmak (d) Özümsemek

9. Suyun içinde iş görmek üzere suya dalmayı meslek edinen kimse.
   (a) Dalgıç (b) Balıkçı
   (c) Ağcı (d) Çapari

10. Unutulmaması gereken şeyleri yazmaya yarar, takvim biçiminde defter; muhtıra; ajanda.
    (a) Cep defteri (b) Hatıra
    (c) Fihrist (d) Andıç

11. Yerçekiminin doğrultusunu belirtmek için sarkıtılarak kullanılan, ucuna küçük bir ağırlık bağlanmış ipten ibaret alet.
    (a) Keski (b) Mala
    (c) Çekül (d) Spatula

12. Halk edebiyatında lirik şiir.
    (a) Koçaklama (b) Destan
    (c) Güzelleme (d) Ağıt

TEST

BOŞLUK

Aşağıdaki cümlede noktalarla belirtilmiş boşluğu (a), (b), (c) ile gösterilen sözcüklerden hangisiyle doldurmalıyız?

Verdiğim kitapları oku; ..... bu konuda daha bilgili olduğunu göreceksin.

(a) giderek (b) gittikçe (c) yoksa

3 YANLIŞ

Aşağıda üç kısa yazı sunuyoruz. Her birinde üç yanlış var. Neler olduklarını bakalım kolayca bulabilecek misiniz?

1 Ünlü Türk denizcisi Barbaros Hayreddin, Fatih Sultan Mehmet döneminde yaşamıştır. Asıl adı Turgut'tu; Hayreddin adını kendisine Fatih Sultan Mehmet vermiştir. Barbaros'un, kendisi gibi denizci olan üç kardeşi daha vardı: İshak, Oruç, İlyas. Önceleri korsanlık eden kardeşler, daha sonra devlet hizmetine girmişler ve Osmanlı İmparatorluğu'na, özellikle İngilizlerle yapılan deniz savaşlarında, büyük yararlar sağlamışlardır.

2 Vücudumuzda üç çeşit eklem vardır: (a) Oynar eklem; (b) Oynamaz eklem; (c) Kıkırdak. Oynar eklem, kafatasını oluşturan kemikleri birbirine yapıştırır, onları hareket ettirmez. Oynamaz eklem, omurgada bulunur. Kıkırdak ise kemiklerin aşınmamasını sağlar.

3 Akdeniz, Avrasya ve Afrika kıtalarının arasında yer alır. Bu denize kıyısı olan devletlerin başlıcaları şunlardır: Türkiye, Yunanistan, Bulgaristan, İtalya, Fransa, İngiltere, Fas, Cezayir, Tunus, Libya, Mısır, İsrail, Lübnan, Suriye. Akdeniz'e dökülen ırmakların en önemlileri ise Seyhan, Ceyhan, Fırat, Nil, Tiber ve Ebro'dur. Bu denizdeki belli başlı adalar arasında ise Kıbrıs, Girit, Sicilya, Sardinya, Korsika sayılabilir.

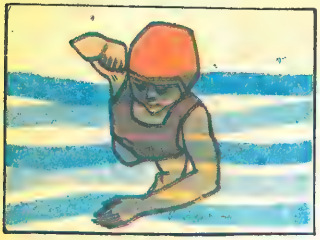

Yüzerken başınızı suyun içinde tutmaya alışmalısınız. Yüzerken de nefesinizi suyun içinde vermeniz gerekiyor.

YÜZME ÖĞRENİYORUZ

Suda nefes alırken, başınızı yana çevirmeniz gerekiyor. Nefes verirken ise başınız suda olmalı...

Merhaba!.. Geçen sayımızda kulaçla yüzme öğrenmeye başlamıştık. Bu hafta kulaçla yüzmenin püf noktalarını göreceğiz.

Yüzerken ellerimizi ve ayaklarımızı çok iyi kullanmamız gerektiğini önceki derslerde belirtmiştik. Düzenli hareket etmek... Heyecanlanmamak... Kulaçla yüzmenin de ilk koşulları bunlardır. Aceleci olmayacağız. Düzenli hareketlerle yüzeceğiz.

Attığımız kulacın çok önemi vardır. Kolumuzu başımızın önünde suya sokacağız. Her kulaç atışımızda başımızın yanında açılan boşluktan nefes alacağız. Su yutmaktan korkmayalım. Çoğumuz su yutmaktan korkarız. Bu yüzden telâşa kapılıp yanlış hareketler yaparız. Tekrar ediyoruz: Su yutmaktan korkmayalım. Bu alışkanlığımızı, derslerimizi tekrarladıkça edineceğiz.

Bu arada bir de nefes alma temrini yapalım:

Suyun içinde ayakta durun. Başınız suyun dışında kalsın. Derin bir nefes alın. Daha iyi alışmak için, nefes almadan önce başınızı yana çevirin. Çevirdikten sonra nefes alın. Sonra başınızı suya sokun. Aldığınız nefesi verin. Nefes verirken başınız hep su içinde kalsın. Bu arada gözlerinizi de açın.

Bu hareketi, yüzerken de tekrarlayın. Başlangıçta belki biraz güçlük çekeceksiniz; ama zamanla alışır, yüzerken kolayca nefes alıp verebilirsiniz.

Bu haftalık da bu kadar, sevgili okurlar. Gelecek sayımızda kurbağalama yüzmeyi öğreneceğiz. İzin verirseniz bazı şeyleri tekrarlayalım:

Hiç bir zaman denize tek başımıza girmeyeceğiz; yanımızda bir büyük olacak... Yüzerken heyecanlanmayacağız... Hareketlerimiz düzenli olacak...

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın...

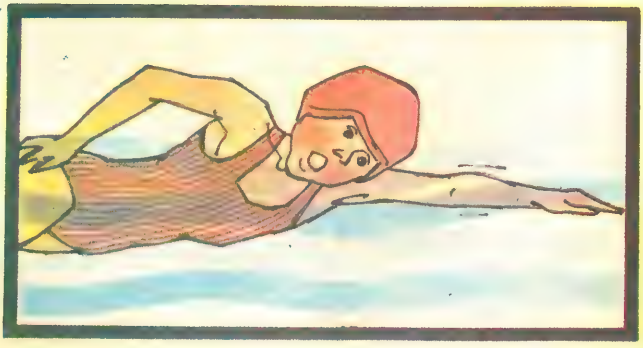

Nefes alırken başınızı hafifçe yana çevirin. Ağzınız su üstünde olsun. Sonra kulaç attığınız sırada nefes alın. Başlangıçta güçlük çekebilirsiniz; ama yılmayın.

ZİNCİR

Size, bahçede oynayabileceğiniz, kolay, ama eğlenceli bir oyun öğreteceğiz. Oyunumuzun adı: Zincir.

1. Oyunculardan biri ebe seçilir. Öteki oyuncular kaçar. Ebe onları yakalamaya çalışır.

2. Ebe, elini kime değdirirse, o oyuncu ebenin elini tutar. Hiç ayrılmadan öteki oyuncuları birlikte yakalamaya çalışırlar. Ellerini değdirdikleri oyuncu, onlara katılır. Böylece bir "zincir" oluştururlar.

Oyun, bütün oyuncular "zincir"e katıldığı, yani hepsi yakalandığı zaman sona erer. Son yakalanan oyuncu ebe olur. Oyun yeniden başlar.

UMUR BUGAY

SÖYLEŞİ

ÖCÜ KİMDİR

Yalancının biridir bana kalırsa bu Öcü. Şimdiye dek hiç bir çocuğa görünemedi. Korkak! Korkmasa, çoktan ortaya çıkar, söyledikleri gibi bir kötülük yapardı.

Dünyanın her yerinde değişik adlarla çocukları korkutuyor o yalancı. Çok kızıyorum ona. Bir elime geçirsem, fena döveceğim.

Yaşımız büyüdü. Artık korkmuyoruz Öcü'den. Ama gene de karanlık yerlerden geçemiyoruz. Kapalı bir kapıyı açıp, önce içeriye giremiyoruz.

Neden? Uslu durmamız için büyüklerimiz, "Öcü geliyor!" demek zorunda kalmışlar da ondan.

Yaramazlıktan düz duvara tırmandığımız günlerde, etkili bir yalandır Öcü.

Hiç düşündünüz mü nasıl bir şeydir Öcü? Kocaman dişleri mi var? Tırnakları mı keskin? Üç ayaklı mı? Düşünmediniz. Oysa korktunuz.

Öcü konusunda bize anlatılanlar biraz değişikti. Sırtında bir torba taşıdığı, yaramazlık eden çocukları o torbaya koyup götürdüğü söylenirdi. İlk kez eskiciyi gördüğümde küçük dilimi yutuyordum bu yüzden.

"Anneeeeee! Öcü geldiiiiii!" diye bağırmıştım. Adamcağız çok kızmıştı bana. "Öcü değilim oğlum. Eskiciyim ben!" diye azarlamıştı.

Evet, büyüdük ama Öcü masalı gene de kafamızın karanlık bir köşesinde etkisini sürdürüyor.

Çok yararlarını görmüşüz gibi, sıkıştıkça küçüklerimizi korkutmak için, "Öcü geliyor!" demeye devam ediyoruz.

Babadan oğula zincirleme devam edip gidiyor bu yalan.

Söylenildiği kadar korkunç, müthiş biriyse bu Öcü denen yaratık, çıksa ya ortaya... Gösterse ya kendini... Bir temiz dayak atalım.

Bir doktor arkadaşım var. Çocuk eğitiminde uzman. Bir gün, denemek için, karanlık bir sokaktan geçerlerken, 40 yaşında bir arkadaşının kolundan çekip, "Öcü var!" demiş. Koskoca adam, doktorun koluna yapışıp bağırmaya başlamış: "Anneeeee!"

En iyisi unutalım bu Öcü'yü, arkadaşlarım. Öcü möcü yok! Kapatalım bu konuyu.

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın.

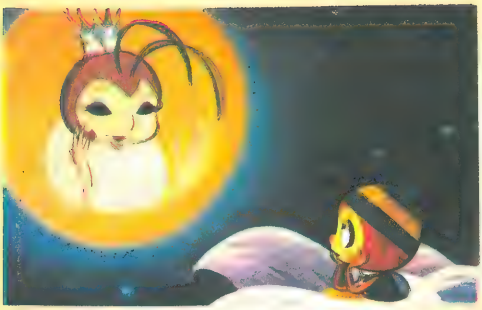

BALARISI TOMBİK

Güzel bir gündü. Ece Arı kovanda, yumurtalarını gözden geçiriyordu. Kısa süre sonra ne çok balarısı çıkacaktı bu yumurtalardan! Minicik birsürü yavrusu olacaktı...

Ansızın bir vızıltı duyuldu uzaklardan. Ece Arı irkildi. Kulak verdi. Vızıltı gittikçe artıyor, yaklaşıyordu. Evet, kovandaki balarılarının korktukları başlarına gelmişti. Yabanarılarıydı bunlar! Saldırıyorlardı!

Ağaçlar arasından çıkagelen yabanarıları, kovanı bastılar. Yumurtaları yediler, yetişkin arıları öldürdüler. Sadece bir yumurta düştü yere; koca bir yaprağın altına yuvarlandı... Bir de Ece Arı'yla dört-beş balarısı kurtuldu.

Kurtulan arılar, oradan hızla uzaklaşırlarken, Ece Arı arkasına baktı; yaşlı gözlerle, "Biliyorum," diye bağırdı, "yavrularımdan biri ölmedi, kurtuldu! Yaşaya-

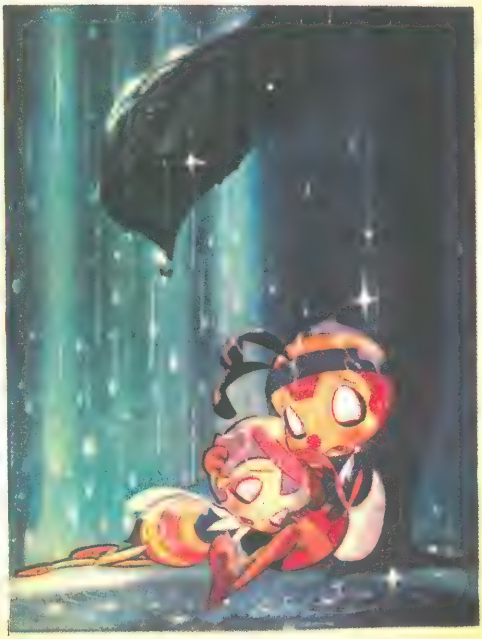

cak! Yumurtadan çıkacak! Kovanımızı yeniden kuracak! Tanrım, koru onu..."

Bir süre sonra, yumurtayı otlar arasında Bayan Eşekarısı buldu. Onu kovanına götürdü, kendi yumurtalarının yanına koydu. O da kendi yavrusu sayılırdı artık.

Aradan zaman geçti. Yumurtalardan yavrular çıktılar. Hepsi eşekarısıydı. Biri dışında!.. Hiç de eşekarısına benzemiyordu o. Yavrular, annelerine, "Kim bu arı?" diye sordular. Anneleri, "Kardeşiniz Tombik," diye cevap verdi.

Ama günün birinde Tombik ile yavru eşekarıları gerçeği öğrendiler. Tombik, fırtınalı bir gün, kovandan ayrılmaya, gidip annesini aramaya karar verdi.

Bayan Eşekarısı'na, "Annem düşlerime giriyor. Gidip onu bulacağım," dedi. Bayan Eşekarısı üzüldü buna; ama Tombik'i anlıyordu. Anne sevgisinin yerini ne tutabilirdi ki?

Gözyaşları içinde ayrıldılar. Tombik, bilmediği, yeni tanıyacağı dünyaya kanat çırptı.

Kısa sürede tanıdı dünyayı. Bitkileri gördü. Hayvanları gördü. Çoğu iyiydi o hayvanların; ama bazıları canavar gibiydi doğrusu... Tombik, o canavarları suçlamıyordu. Hepsinin bir yaşam savaşı verdiğini biliyordu. Doğa yasasıydı bu...

Günün birinde kendisi gibi minicik bir balarısına rasladı. İçi ısınıverdi birdenbire. Öyle güzel, öyle sevimli, öyle iyi bir balarısıydı ki bu! Hemen arkadaş oldular.

Tombik, "Bana ne kadar benziyorsun," dedi. "Tıpkı kardeşim gibisin. Annen kim senin?"

"Benim annem Ece Arı," dedi arkadaşı.

"Kovanı nerede?"

"Kovanı yok. Bir süre önce yabanarıları kovanını yok etmişler. Yeni bir kovan kuracağız ama kocaman bir yabanarısı var. Bizi hiç rahat

bırakmıyor. Ne zaman bir kovan kurmaya kalksak gelip bizi buluyor, üstümüze saldırıyor."

Sözlerini bitirmişti ki, korkunç bir yağmur başladı. Tombik'le öteki balarısı bir yaprağın altına sığındılar. Bu yağmurda uçmaları olanaksızdı. Tombik, üşütüp hastalanmasın diye, arkadaşının üstüne kapandı; onu yağmurdan korudu.

Ama sonunda hastalanan kendisi oldu. Yağmur dindiğinde ateşler içindeydi. Boyuna, "Anneciğim," diye sayıklıyordu.

Gözlerini açtığında kendini bir ağaç kovuğunda buldu. Yanında arkadaşı, bir uç-uç böceği, bir de dünyanın en güzel arısı, Ece Arı vardı. Düşlerine giren arıydı bu. Annesiydi! Ece Arı, yavrusunu hemen tanımıştı zaten. Sevinçle birbirlerine sarıldılar. Uzun günlerin özlemi sona ermişti artık.

Tam o sırada bir vızıltı duyuldu. Kovukta bir eşekarısı belirdi. Mızrağını kaldırmıştı. Tam onlara fırlatacaktı ki, durakladı. Korkuyla birbirlerine sokulan bu üç arı koca eşekarısını bile duygulandırmıştı.

Bir süre olduğu yerde durduktan sonra, fısıltıya benzer bir sesle, "Kovanınızı dilediğiniz yerde kurun. Artık sizi hiç bir eşekarısı tedirgin etmeyecek," dedi.

Sonra da uçup gitti.

Mutlu günler yeniden gelmişti... Ece Arı, Tombik ve kardeşi, yeni bir kovan kurmak üzere havalandılar...

LARRY YUMA

KORKU KASABASI

ÖZET: "Hayalet" hikâyesindeki gerçeği ortaya çıkarmak isteyen Larry Yuma, Caty'nin evine gider. Ne yapmak istemektedir acaba?

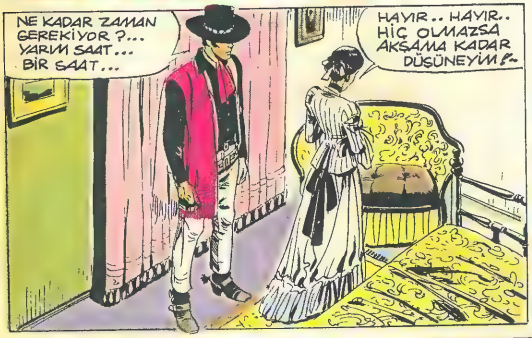

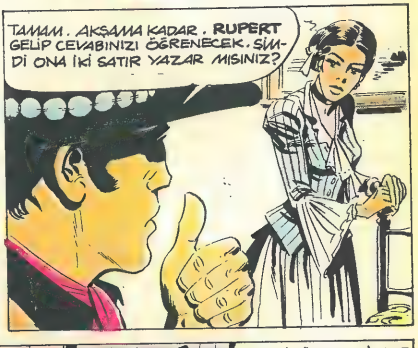

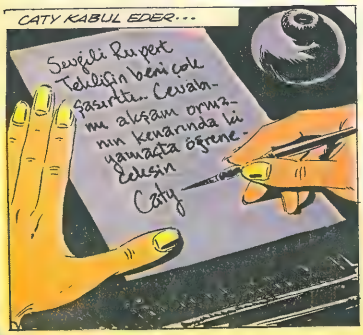

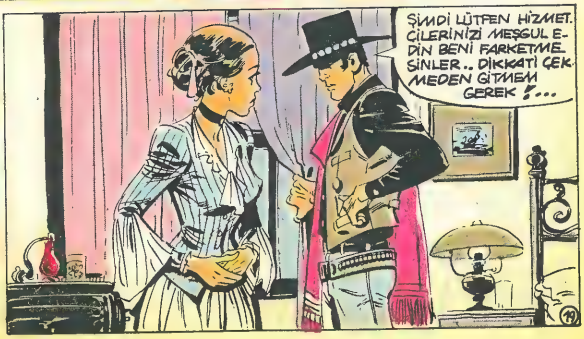

BURDAYIM CANIM PABLİTO DAHA GÖRÜNMEDİ Mİ?

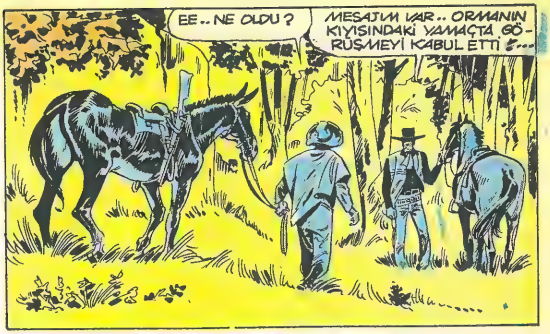
EE.. NE OLDU?
MESAJIM VAR.. ORMANIN KIYISINDAKİ YAMAÇTA GÖRÜŞMEYİ KABUL ETTİ!...

AL YAPACAĞINI BİLİYORSUN!..
MERAK ETME... BU İŞLERİ İYİ BİLİRİM!...

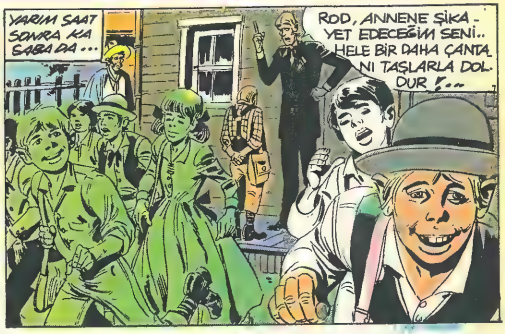
YARIM SAAT SONRA KA SABA DA...
ROD, ANNENE ŞİKAYET EDECEĞİM SENİ.. HELE BİR DAHA ÇANTANI TAŞLARLA DOLDUR!...

BİR ŞEY SÖYLEYEBİLİR MİYİM BAY FORREST?...
AH BU ÇOCUKLAR!...

DİNLEYİN!.. BAZI KİŞİLERE İYİLİK ETMEDİĞİMİ BİLİYORUM AMA MÜTHİŞ PARAYA İHTİYACIM VAR!
BANA MI SÖYLÜYORSUNUZ?

BENDE CATY GULLMAN'IN BİR MEKTUBU VAR. RUPERT'E YAZILMIŞ.. NASIL BULDUĞUMU SORMAYIN!...
NEE!.. RUPERT'E Mİ?...

EVET EFENDİM RUPERT'E... SİZE BU MEKTUBU OKUTURSAM.. KAÇ PARA VERİRSİNİZ?
GİRİN!..

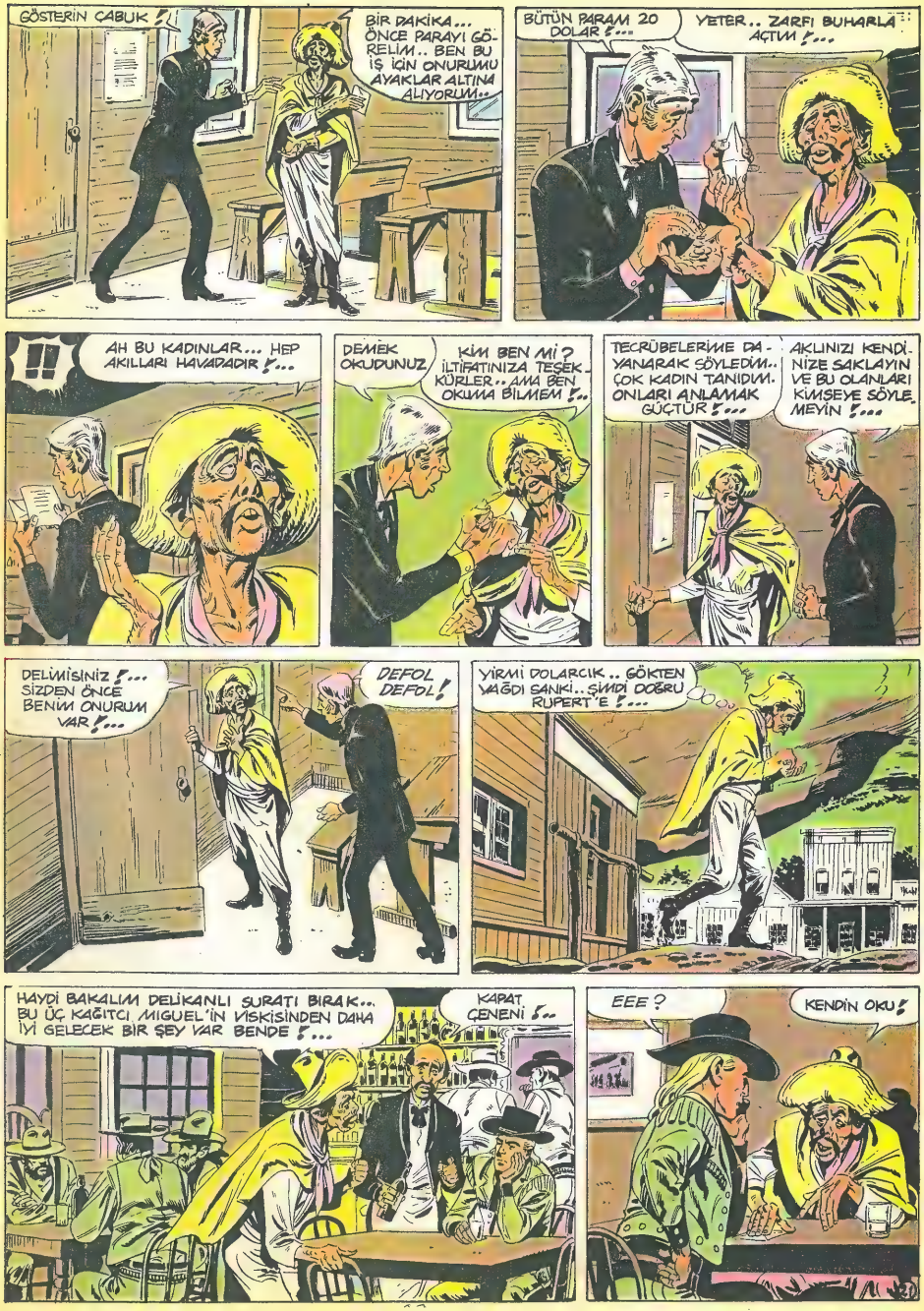
GÖSTERİN ÇABUK !
BİR DAKİKA... ÖNCE PARAYI GÖRELİM.. BEN BU İŞ İÇİN ONURUMU AYAKLAR ALTINA ALIYORUM..
BÜTÜN PARAM 20 DOLAR !...
YETER.. ZARFI BUHARLA AÇTIM !...
!!
AH BU KADINLAR... HEP AKILLARI HAVADADIR !...
DEMEK OKUDUNUZ
KİM BEN Mİ ? İLTİFATINIZA TEŞEKKÜRLER.. AMA BEN OKUMA BİLMEM !..
TECRÜBELERİME DAYANARAK SÖYLEDİM.. ÇOK KADIN TANIDIM. ONLARI ANLAMAK GÜÇTÜR !...
AKLINIZI KENDİNİZE SAKLAYIN VE BU OLANLARI KİMSEYE SÖYLEMEYİN !...
DELİMİSİNİZ !... SİZDEN ÖNCE BENİM ONURUM VAR !...
DEFOL DEFOL !
YİRMİ DOLARCIK.. GÖKTEN YAĞDI SANKİ.. ŞİMDİ DOĞRU RUPERT'E !...
HAYDİ BAKALIM DELİKANLI SURATI BIRAK.. BU ÜÇ KAĞITÇI MIGUEL'İN VİSKİSİNDEN DAHA İYİ GELECEK BİR ŞEY VAR BENDE !...
KAPAT ÇENENİ !..
EEE ?
KENDİN OKU !

VERMOSİTO ÜZERİNE AKŞAM ÇÖKERKEN TERKEDİLMİŞ BİR KASABA GÖRÜNÜMÜNDEYDİ.. YALNIZ BARIN IŞIKLARI YANIYORDU...
SALOON

İŞTE !...

BULUŞMAYA GİDİYOR AMA YALNIZ OLMAYACAK !...

ACELEM YOK.. KİMSE KASABADAN AYRILDIĞIMI FARKETMEMELİ !...

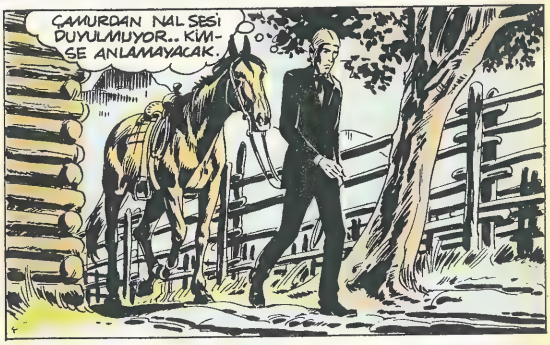
ÇAMURDAN NAL SESİ DUYULMUYOR.. KİMSE ANLAMAYACAK.

AMA BİRİ ONU İZLİYOR PABLITO !...
LARRY GİBİ ALLAH CEZANI VERMESİN !.. YÜREĞİM AĞZIMA GELECEK !...

O SIRADA RUPERT...
İŞTE YAMAÇ !...

BİRAZ SONRA AYNI YERE FORREST'TE GELİR
YÜRÜYEREK İZLİYECEĞİM ONU!...
YALNIZ CATY HENÜZ GELMEMİŞ!...
ŞİMDİ SIRA... HAYALETTE
ZAC!
SESİNİ BİLE ÇIKARAMADI..
NEE!...
BU SON OLSUN BAY HAYALET FORREST!...
!!
?!

GÖZLERİME İNANAMIYORUM! HAYALET ÖĞRETMENMİŞ MEĞER!...

CORNELİUS.. NASIL OLUR AMA NEDEN NEDEN!...

ÇÜNKÜ SİZİN BÜTÜN TOPRAKLARINIZ ONUN OLACAKTI!..

YAHUTTA BAŞKA BİR NEDENLE. ÖYLE BİR DÜNYADA YAŞIYORUZ Kİ..

DÜNYADA HİÇ KİMSE BENİ CİDDİYE ALMIYORDU... ÇÜNKÜ ZAYIFTIM... SİLAH KULLANMASINI BİLMİYORDUM... KOF'TUM!...

NASIL ANLADINIZ O OLDUĞUNU?...

EVİNİ ARADIM.. OK VE YAYI BULDUM.. GERİSİ TUZAĞA DÜŞÜRMEK İÇİN BİR OYUNDU!...

GEL CATY. SENİ EVE GÖTÜREYİM!..

NE LARRY? HEMEN GİDİYOR MUSUN!

EVET PABLİTO BU SEFER GERÇEKTEN GİDİYORUM. GÜNEYİN GÜNEŞİNE İHTİYACIM VAR.. BURASI FAZLA NEMLİ BENİM İÇİN!

NEMDEN SANA NE? NASIL OLSA ALTIN DAMARI YERİN MERKEZİNE KADAR U-LAŞIYORMUŞ!...

ARA BAKALIM PABLİTO. BAZEN ALTIN ARARKEN FELAKET BULUR İNSANLAR. AMA SANA İYİ ŞANSLAR!...

SON

BİLMECE BULMACA

Cevaplar 64. sayfada

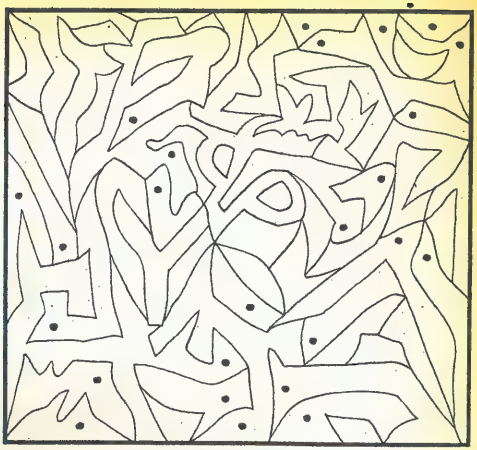

NOKTALI BÖLÜMLER

Yukarıda noktalarla belirtilmiş bölümleri kurşun kalemle boyayalım. Bakalım ortaya ne çıkacak?

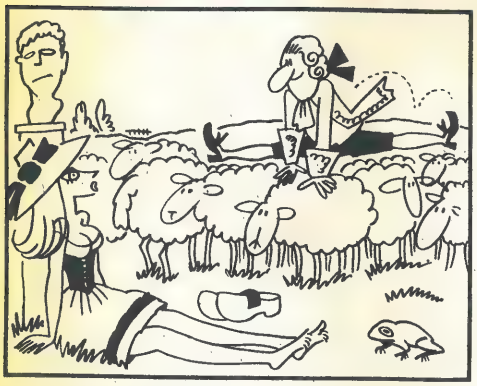

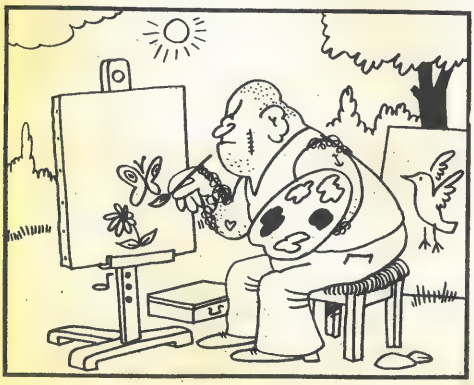

7 BENZER Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi tane benzer var. Bakalım bu benzerlerin hepsini ne kadar sürede bulabileceksiniz?

SÖZCÜK AVCILIĞI

İşte size değişik bir bulmaca... Sözcük avcılığı... Aşağıdaki harfler arasında gizlenmiş sözcükleri bulacaksınız. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir; ters de olabilir. Ama hepsi düz bir çizgidedir. Örnek olarak birini belirttik. Ötekileri bulabilecek misiniz?

Saklı sözcükler: Balina, Fare, Aslan, Yunus, Kelebek, Maymun, Kırlangıç, Çekirge, Kuzu, Zebra, Kaplumbağa, Zürafa, Tırtıl, Saksağan, Karınca.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
1	N	A	Ğ	A	S	K	A	S	B	A	L	A
2	A	Ç	Y	I	L	U	Z	U	F	Y	K	Ğ
3	K	I	A	S	L	A	N	T	T	U	A	A
4	İ	G	A	N	E	L	I	K	Z	N	A	B
5	A	N	A	F	İ	R	E	U	Ü	U	C	M
6	C	A	Y	U	T	L	Ç	E	R	S	T	U
7	N	L	N	I	E	R	A	F	A	K	İ	L
8	I	R	L	B	N	İ	A	B	F	R	R	P
9	R	I	E	L	U	R	S	G	A	T	E	A
10	A	K	S	L	B	N	U	M	Y	A	M	K
11	K	A	K	E	K	A	P	L	B	A	Ğ	I
12	U	Z	Z	U	A	E	G	R	İ	K	E	Ç

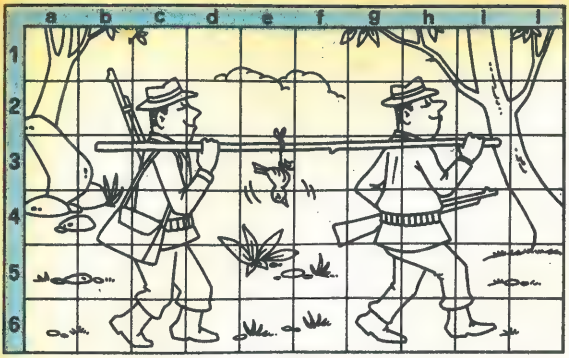

HANGİ KARELER

Yukarıda 60 kareye bölünmüş bir resim görüyorsunuz. Bu resimdeki karelerden üçü birbirinin aynı. Hangileri olduğunu bulabilir misiniz?

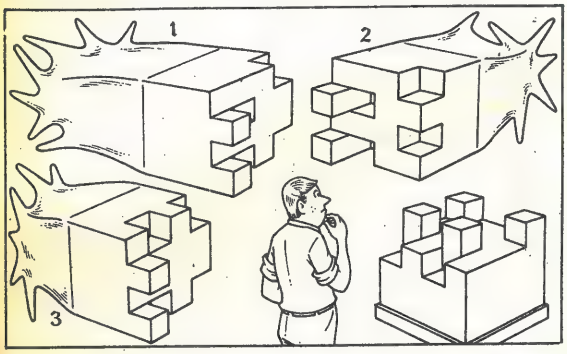

HEYKELLER: Yukarıda üç heykel, bir de heykel temeli var. Acaba bu heykellerden hangisi, temele oturabilecek? Biz, iki dakikada bulduk bunu. Bakalım siz ne kadar sürede bulabileceksiniz? Başarılar...

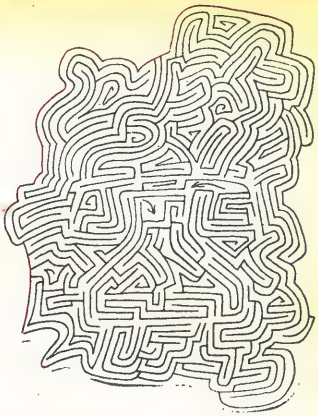

TELEFON: *Elinize bir kalem alın. Okla belirtilen yerden başlayıp yine okla belirtilen yere kadar ilerleyin. Ama bir koşulumuz var: Ortaya bir telefon çıkmalı.*

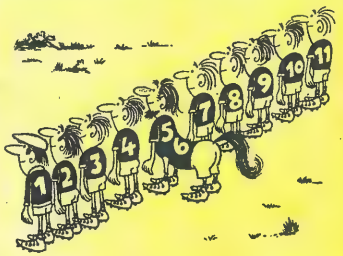

YAZISIZ

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

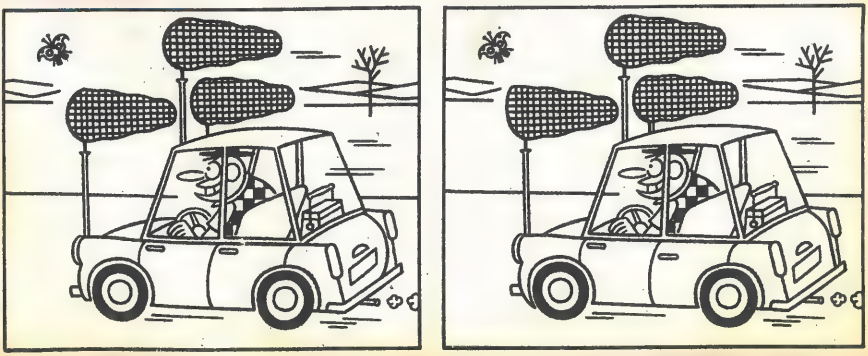

CEVAPLAR

TEST

DAĞARCIK: 1–c; 2–d; 3–c; 4–a; 5–a; 6–b; 7–d; 8–b; 9–a; 10–d; 11–c; 12–c.

BOŞLUK: "Gittikçe" sözcüğünün kullanılması doğru olur. "Giderek" sözcüğünü bir çok yazarımız, yanlış olarak, bu anlamda kullanmaktadır. "Giderek", "hattâ" sözcüğünün arı Türkçedeki karşılığıdır. "Yoksa" sözcüğünün kullanılması ise bütün bütüne yanlış olur.

3 YANLIŞ: (1) Barbaros Hayreddin, Fatih Sultan Mehmet döneminde değil, Kanuni Sultan Süleyman döneminde yaşamıştır... Hayreddin'in asıl adı Hızır'dır... Barbaros Hayreddin, İngilizlerle değil, İspanyollar, Venedikliler, Cenevizliler, Sicilyalılar ve Maltalılarla savaşmıştır... (2) Eklemler, (a) oynar eklem, (b) yarı oynar eklem ve (c) oynamaz eklem olarak üçe ayrılır; kıkırdak, kemiklerin aşınmamasını sağlayan, onların uçlarını örten bir maddedir... Oynar eklem, adından da anlaşılacağı gibi, oynayan organlarımızda bulunur; kafatasındaki eklemler, oynamaz eklemlerdir... Omurgadaki eklemler, yarı oynar eklemlerdir... (3) Bulgaristan'ın Akdeniz'e kıyısı yoktur... İngiltere'nin de Akdeniz'e kıyısı yoktur... Fırat, Akdeniz'e değil, Basra Körfezi'ne dökülür.

BİLMECE – BULMACA

7 BENZER: (1) Kadının şapkasındaki kurdelenin ortası ile paletteki boya lekesi. (2) Kadının şapkasının üstü ile adamın pantolonunun cebi. (3) Uzaktaki çit ile adamın yüzündeki yara izi. (4) Heykelin gözü ve burnu ile resim sehpasının alt kolu. (5) Arkada sağdaki ağaç ile kuşun kanadı. (6) Öndeki koyunun burnu ve ağzı ile kuşun kanadı. (7) Kurbağanın gözü ile kelebeğin kanadındaki leke.

SÖZCÜK AVCILIĞI: Sözcüklerin ilk harfleri, belirtilen karelerdedir:

Balina	(H–8, sol yukarıya)
Fare	(H–7, düz sola)
Aslan	(C–8, düz sağa)
Yunus	(K–2, düz aşağıya)
Kelebek	(H–4, sol aşağıya)
Maymun	(L–10, düz sola)
Kırlangıç	(B–10, düz yukarıya)
Çekirge	(M–12, düz sola)
Kuzu	(L–2, sol aşağıya)
Zebra	(C–12, sağ yukarıya)
Kaplumbağa	(M–10, düz yukarıya)
Zürafa	(I–4, düz aşağıya)
Tırtıl	(H–3, sol aşağıya)
Saksağan	(H–1, düz sola)
Karınca	(A–11, düz yukarıya)

HANGİ KARELER: 3–a; 4–l; 5–d kareleri.

HEYKELLER: 1 numaralı heykel.

8 FARK: (1) Birinci ağın önü. (2) Üçüncü ağın sopası. (3) Arabanın arka camındaki çizgiler. (4) Arabanın ön çamurluğu. (5) Arabanın arka kapı tokmağı. (6) Arabanın arkasındaki bagaj kapağı. (7) Arabanın motor kapağının üstü. (8) Ağacın arkasındaki dağ.

TELEFON:

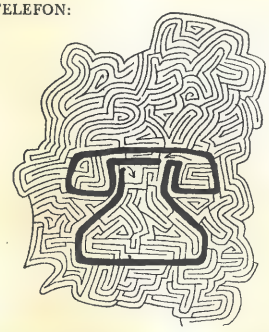

her şeyden değerlidir kitap

ÇOCUKLAR.. ÇOCUKLAR!..

Sizlere Yepyeni, İlginç Romanlar

KELEŞ OSMAN'NIN SERÜVENLERİ

Necati Tosuner

1. Kitap: Keleş Osman Evden Kaçıyor 2. Kitap: Keleş Osman'ın «Tarih»le Başı Dertte

Keleş Osman'ı seveceksiniz, o da sizlerden biri. 13 yaşında, ortaokul ikinci sınıf öğrencisi. Yakışıklı, sevimli, uslu, yaramaz, heyecanlı, korkusuz, duygulu, erdemli, sizin gibi...

COCUKLAR.. COCUKLAR!.. Annenize, Babanıza, Ağabeyinize, Ablanıza, Dedenize, Ninenize, Dayınıza, Amcanıza, Halanıza, Teyzenize, Sözünüz Kime Geçiyorsa Ona Söyleyin, KELEŞ OSMAN'LA SİZ DE TANIŞIN

İyi, beyaz kâğıt, ozenli baskı, bol resim, yüz yirmi sayfa, yirmi lira

ÖDEMELİ GÖNDERİLİR

Adresimize yazarak isteyiniz Önceden para falan göndermeniz gerekmez - Kitabınızı postaneden alırken parasını ödersiniz

derinlik yayınları "çocuklara kitaplar"

Adresimize Yazın: DERİNLİK YAYINLARI ANKARA CAD. ANKARA HAN. 74/505 - İSTANBUL

Not: İki kitabı birlikte isteyen okurlarımıza Keleş Osman çok güzel bir resmini gönderiyor

kitabı olmak sevinçtir

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz ? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- **AYŞE ÇEVİKER** : Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Müzik aletleri çalmayı, koleksiyon yapmayı severim. Fenerbahçeliyim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : 1. Durak Mohaç sok. No: 139/A Yenimahalle – ANKARA
- **HAKAN KURAL** : Yaşım 12. Pul biriktirirm. Spor yapmayı ve müzik dinlemeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres : Ilhamur sok. Birlik apt. No: 33 D. 9 K. 3 Pendik – İSTANBUL
- **BEHZAT ERDEM** : Yaşım 13. Basketbol oynamayı, hatıra biriktirmeyi; televizyon seyretmeyi, müzik dinlemeyi, okumayı severim. Mektuplaşacağım.
  Adres : İncesu Seyranbağları eteği Serpme sok. No: 413 – ANKARA
- **SEVGİ ÇEVİK** : Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Müzik dinlemeyi, koleksiyon yapmayı severim. Fenerbahçeliyim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : İvedik cad. No: 226/4 Yenimahalle – ANKARA
- **AYŞİN ÖKLEM** : Yaşım 11. Kitap okumayı, kolleksiyon yapmayı, müzik dinlemeyi severim. Her konuda yazışacağım.
  Adres: Bahçelievler mah. İstiklal cad. 3/5 – SAMSUN.
- **ALİ GALİP BAĞCI** : Yaşım 15. Spor yapıyorum. Yaşıtım arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres: Hal yerinde manav, No. 27, Boyabat – SİNOP.
- **BAHAR KAYACAN** : Yaşım 11. Ders çalışıp kitap okumayı çok severim. Bir mektup arkadaşı arıyorum.
  Adres: 6026. sok. 6, Kat 1, Karşıyaka – İZMİR.
- **ÇETİN DERMAN** : Yaşım 17. Pul biriktirirm. Basketbol ve futbol oynarım. Benimle mektuplaşır mısınız?
  Adres: Cihangir, Kuloğlu mah. Bayraktar apt. 12/7 – İSTANBUL.
- **ŞERMİN ANADOL** : Yaşım 8. Kitap okumayı, televizyon seyretmeyi, müzik dinlemeyi çok severim. Başka kentlerden arkadaşlarla mektuplaşacağım.
  Adres: Mavi Köşe apt. B-blok 3–6, Beylerbeyi – İSTANBUL.
- **ZEYNEP AYDIN** : Yaşım 13. Pul, anahtarlık, peçete kolleksiyonu yapıyorum Kitap okumayı severim. Yazışacağım.
  Adres: İzzettin sok. 127/12, Kadıköy – İSTANBUL.
- **ŞÜKRAN ÖZLÜK** : Yaşım 13. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi severim. Benimle mektuplaşır mısınız?
  Adres: Ulubatlı Hasan cad. Aydınlık apt. 24/9 – KIRIKKALE.
- **RAMAZAN KAZANLI** : Yaşım 13. Boş zamanlarımda müzik dinler, spor yaparım. Mektup yazmayı çok severim.
  Adres: Döşeme mah. 135. sok. 17 – ADANA.

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız. Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları, kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

ORMAN

Sürmeli sürmeli geyikler
Dallara tırmanan sincaplar
Kınalı kınalı serçeler
Bal aşıran ayılar
Orman ne güzel, ne güzel

Sevimli çınar upuzundur
Meşeler yumuk yumuktur
Çok tatlıdır hayvanlar
Seyrine doyum olmazlar
Orman ne güzel, ne güzel

Ormanda ağaç bir sürü
Saysam adları türlü türlü
Çam, köknar, palamut, meşe
Vardır elbet bunlarda neşe
Orman ne güzel, ne güzel

IŞIL IŞIK

KUŞ

Bir kuş vardı
Yuvasını kurdu
Bizim evin üstüne
Yavrularını çok iyi besler
Ve büyütürdü
Sonbahar geldi
Kuş gitti
İlkbahar geldi
Yaz geldi
Kuş geldi
Yine kurdu yuvasını
Bizim evin üstüne

SERHAN OZANSOY

ÇİÇEK

Yaz gelir
Çiçek açar
Dallar bezenir
Yollar süslenir

Yaz gelir
Çiçek açar
Kırlarda çocuklar
Lâle sümbül toplar

EMİNE SEZEN

İbrahim Aykut Yılmaz

KİTABIM

VAROL YAŞAROĞLU

Ben kitabı çok severim
Bilgileri hep ondan öğrenirim
O olmasa ben bir şey öğrenemem
Kitaplarım benim

Ne güzel o sayfaların
İçinde bilgi dolu
İlk arkadaşım sensin
Kitaplarım benim

Seni elime alınca
Sevinirsin sen
Okurum tek tek seni
Kitaplarım benim

Seni okuyunca
İçim ferahlıyor
Seni çok severim
Kitaplarım benim

İSTANBUL GEMİSİ

Benim yolcu gemilerine büyük bir ilgim vardır. Demiri alışı, rıhtımdan yavaş yavaş ayrılışı, bir de neşeli insana benzer gibi sireninin kahkaha atarcasına ötüşüne bayılırım. Bir geminin gidişini seyretme fırsatını hiç bir zaman kaçırmamaya çalışırım.

Bir gün yine rıhtıma gitmiş, İstanbul'a gidecek yolcu gemisini seyre dalmıştım. Yolcular telâşla bir yerden bir yere koşuyor, yolculukları için gerekli malzemeleri alıyorlardı. Rıhtımda bulunan bir gençle bir yaşlı kadının konuşmasına kulak misafiri oldum. Genç:

— Enişteme benden selâm söyle, dedi.

— Olur, söylerim.

— İstediklerimi de almayı unutma.

— Unutmam. Babana iyi bak...

İşte böyle neşeli kişiler vardı... Biraz sonra kaptan tayfalara demir alma zamanının geldiğini söyledi. Gemi, sirenini çalarak rıhtımdan beyaz köpükler saçarak ayrıldı.

Gemi biraz uzaklaştığında yaşlı gözler, sallanan mendiller, güler yüzler, eller hep o noktadaydı...

RIDVAN YURTSEVEN

ÇİÇEKLERLE
GERÇEKLER

13. Milliyet Çocuk Dergisi'nin, öteki dergilere göre, beğendiğiniz özellikleri nelerdir?
    ( ) Genel görünümü
    ( ) Kapağı
    ( ) Doyuruculuğu
    ( ) İşlediği konuları
    ( ) Yazarları
    ( ) Çizgi-romanları

14. Bugüne kadar Milliyet Çocuk Dergisi'nde en beğendiğiniz yazılar, yazı dizileri, çizgi-romanlar ve özel sayfalar hangileri oldu? Önem sırasına göre yazınız:
    a) .....
    b) .....
    c) .....
    d) .....
    e) .....

15. Milliyet Çocuk Dergisi ile nerede tanıştınız?
    ( ) TV reklâmında
    ( ) Gazete ilânında
    ( ) Gazetecide
    ( ) Başkasının elinde

16. Milliyet Çocuk Dergisi size nasıl ulaşıyor?
    ( ) Babam ya da annem alıyor
    ( ) Ben alıyorum
    ( ) Dergiye aboneyim
    ( ) Gazeteciye aboneyim

17. Milliyet Çocuk Dergisi'ni almanıza büyükleriniz ne diyorlar?
    ( ) Almamı istiyorlar
    ( ) Almamı istemiyorlar

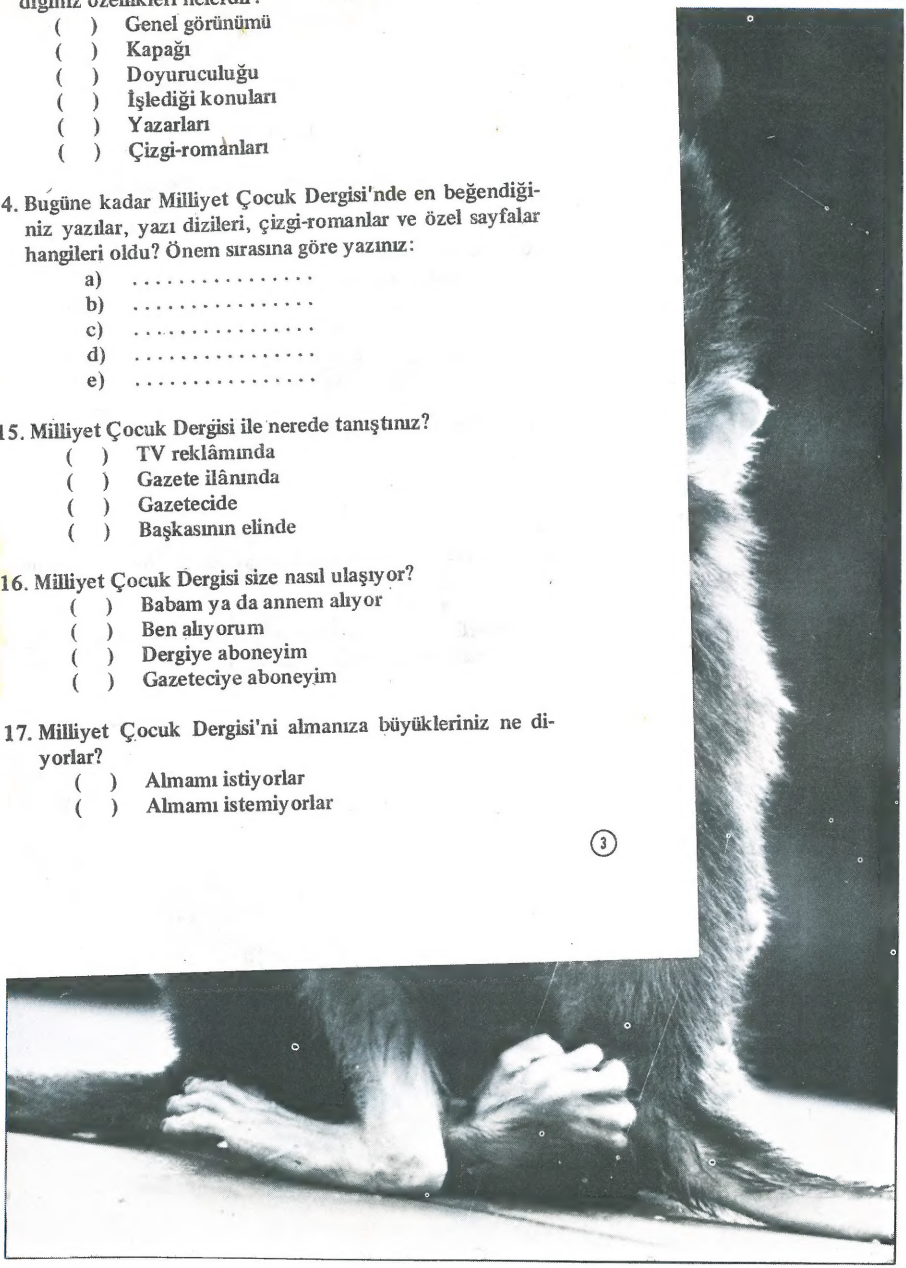

MAYMUN KARDEŞLER

18. Milliyet Çocuk Dergisi'ni bulamadığınız oluyor mu?
( ) Hayır
( ) Arasıra
( ) Sık sık

19. Milliyet Çocuk Dergisi'ni okumaya nereden başlarsınız?
( ) İlk sayfadan
( ) Çizgi-romanlardan
( ) Öykülerden
( ) Bilmece-Bulmaca sayfasından
( ) Her sayı değişir

20. Milliyet Çocuk Dergisi'nin özel sayfaları arasından en beğendikleriniz hangileridir?
( ) Ülkeler Ansiklopedisi
( ) Test sayfası
( ) Bilmece-Bulmaca sayfası
( ) Öykü sayfaları

21. Tatilde dergi okuma olanağınız artıyor mu?
( ) Evet
( ) Hayır
( ) Değişmiyor

22. Milliyet Çocuk Dergisi'ni yeterli buluyor musunuz?
( ) Evet
( ) Hayır

Yeterli bulmuyorsanız nedenlerini ve dergide neler olmasını istediğinizi yazar mısınız? . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

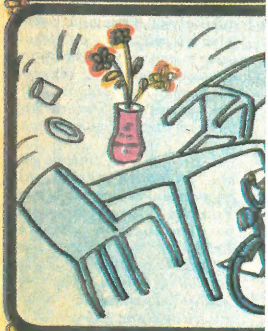

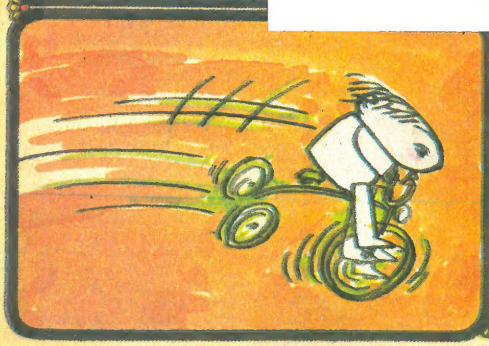

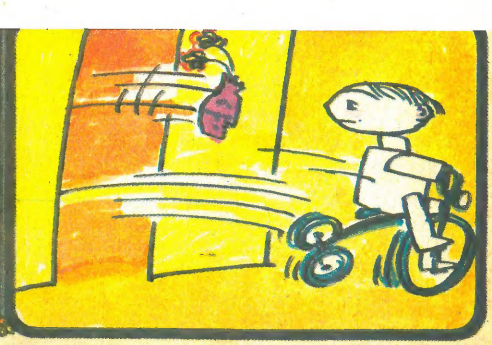

MAYMUN KARDEŞLER

ÜLKELER
ANSİKLOPEDİSİ
20

PERU

Andlarda Macchu Picchu dağları

Başkent Lima'da bir bayram

- Devlet adı: La Republica del Peru (Peru Cumhuriyeti).
- Nüfus: 14,370,000 (1974).
- Alan: 1,285,216 kilometre kare.
- Dil: İspanyolca ve yerli dilleri.
- Din: Hristiyan (Romen Katolik).
- Başkent: Lima.
- Büyük kentler: Callao, Trujillo, Chiclayo, Chimbote, Piura, Cuzco.
- En yüksek dağ: Huascaran (6768 metre).
- Önemli akarsular: Amazon ve kolu Ucayali.
- İklim: Kıyılarda ılıman; içlerde kara iklimi.
- Ürünler: Patates, şeker kamışı, arpa, pirinç, pamuk, kahve.
- Para birimi: Sol.
- Telefon sayısı: 333,346 (1975).
- Radyo sayısı: 2,050,000 (1975).
- TV sayısı: 500,000 (1975).
- Karayollarının uzunluğu: 52,102 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu: 2100 kilometre.
- Okuma-yazma bilmeyenler: % 38.9.
- Ortalama hayat uzunluğu: Erkeklerde 52.5, kadınlarda 55.4 yıl.

Peru yerlilerinden bir anneyle çocuğu